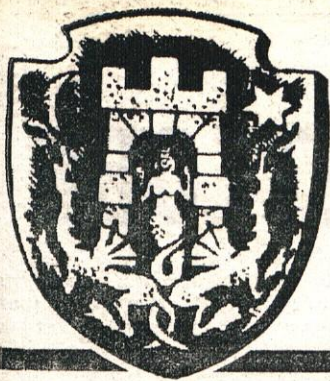

KAMNIŠKI OBČAN

ŠT. 11

NOVEMBER 1976

CENA 1 DINAR

OB JUBILEJU KAMNIŠKIH LIVARJEV

80-LETNICA TITANA

Te dni praznuje tovarna kovinskih izdelkov in livarna Titan visok jubilej, saj je od njene ustanovitve minilo že 80 let. Natanko leta 1896 je podjetni Ceh Spalek začel ob bregovih Kamniške Bistrice izdelovati ključavnice in drugo kovinsko okovje. To vse in še marsikaj drugega se je vse do danes obdržalo v programu te kamniške tovarne, ki je s svojo dejavnostjo in pomembnostjo v našem prostoru vplivala tudi na tako nagel razvoj Kamnika.

V kamniškem Titanu se je leta 1911 zaposlil tudi mladi kovinar Josip Broz in v Kamniku preživel skoraj leto dni.

Močna konkurenca in združevanje kapitala tudi Titanu ni prizanesla, saj so se lastniki pred prvo in drugo svetovno vojno hitro menjavali. Nov zagon v razvoju tovarne je prinesla leta 1920 zgrajena livarna, ki je služila potrebam izdelovanja okovja in ključavnic. Ob začetku druge svetovne vojne je Titan zaposloval 418 delavcev in v letu dni so izdelali že 460 ton ključavnic in okoli 300 ton različnih ulitkov.

Ime tovarne Titan je tesno povezano z močnim revolucionarnim gibanjem delavcev, ki je bilo zlasti močno med obema vojnoma. V tovarni je bila ob začetku druge vojne močna partijska organizacija in organizacija SKOJ. Kar 27 delavcev tovarne je žrtvovalo svoje življenje za naš boljši jutri in prav ob robu tovarne sta padla prva slovenska partizana Dominik Mlakar in Anton Miklavčič, ki sta bila zaposlena v Titanu.

Po vojni se je Titan razvil v pomembnega jugoslovanskega proizvajalca ključavnic in temprane litine. K temu je prav gotovo pripomoglo veliko prihodnih rok delavcev, ki so leta 1950 prevzeli tovarno v upravljanje.

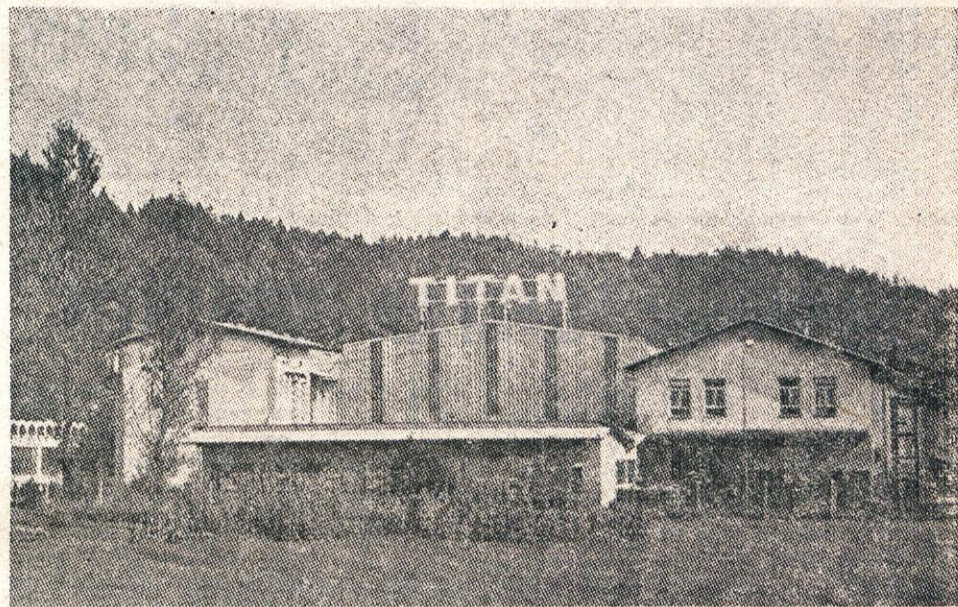
V tovarni je sedaj zaposlenih 1.350 delavcev in lani so izdelali več kot 3100 ton fitin-gov, stališ 5.377 ton temprane litine, proizvodnja ključavnic in obešank pa je dosegla skoraj 1,5 milijona kosov. Izdelki iz Titana so znani tudi po svetu, saj izvozijo okoli 20 odstotkov svoje proizvodnje.

Ob delu pa niso pozabili na delavce, saj so zgradili 133 stanovanj in 250 članov kolektiva je dobilo posojilo za gradnjo zasebnih hiš.

In kakšni so obeti za prihodnost? V tovarni namenjajo še bolj modernizirati proizvodnjo in dvigniti produktivnost dela. Zato so seveda potrebna precejšnja denarna sredstva, ki jih bo ob pomoči banke pridni kolektiv zbral v prihodnjem obdobju. Kot zanimivost naj omenimo močnejšo usmeritev v izdelovanje strojev za živilsko industrijo, kjer so nek-daj že sloveli kot dobri proizvajalci.

Ob prazniku podjetja, ki so ga tokrat praznovali bolj skromno, zato pa nič manj delavno in slovesno, so prejeli tudi brzojavko tovariša Tita, ki jim je začel še več delovnih uspehov. Zal se je moral zaradi obilice dela opravičiti, čeprav bi ga navzočnost ob prazniku Titana, kjer je bil zaposlen, še kako veselila, saj je Titanov praznik tudi njegov praznik.

T. J.

S SEJE OBČINSKE SKUPŠČINE

SLABA MATERIALNA OSNOVA OSNOVNEGA ŠOLSTVA

Osebnih dohodkov delavcev na področju osnovnega šolstva močno zaostajajo za dohodki delavcev, zaposlenih v gospodarstvu in družbenih dejavnostih. Osebnih dohodki, po besedah predsednika izvršnega odbora občinske izobraževalne skupnosti tovariša Rota, izračunani na pogojno nekvalificiranega delavca, znašajo povprečno 2.478 din oz. 84 odstotkov, kar pomeni, da so v dokaj neenakopravnem položaju. Zvišanje osebnih dohodkov v primerjavi z letom 1975 znaša v gospodarstvu 14 odstotkov, v osnovnem šolstvu pa le 4,1 odstotka.

Te, le obrobne, in tudi še številne druge ugotovitve kažejo, da je nujno čimprej ukrepati. In to je skupščina tudi storila. Delovnim organizacijam na področju vzgoje in izobraževanja priporoča, naj čimprej uresničijo naloge v zvezi z integracijo osnovnih šol in glasbene šole ter na osnovi sprejetih programov varčevanja poiščejo še preostale možne rešitve pri uporabi in gospodarjenju s sredstvi, občinski izobraževalni skupnosti pa, da z rebalansom svojega finančnega programa za leto 1976 najprej zagotovi sredstva za kritje razlik v osebnih dohodkih med učitelji na glasbeni šoli in učitelji na osnovnih šolah. Skupščina je še naročila izvršnemu svetu, da kot podpisnik republiškega družbenega dogovora o razporejanju dohodka skupaj z občinsko izobraževalno skupnostjo podpre postopek za spremembo tega dogovora, s čimer bi zagotovili vsaj minimalno usklajevanje osebnih dohodkov delavcev na področju vzgoje in izobraževanja in otroškega varstva z rastjo življenjskih stroškov. Na predlog delegata krajevne skupnosti Kamnik je skupščina še naročila izvršnemu svetu, da do ene prihodnjih sej pripravi analizo izpolnjevanja samoupravnih sporazumov o razporejanju

dohodka in delitvi osebnih dohodkov na področju gospodarstva in družbenih dejavnosti v občini Kamnik.

Skupščina je nadalje sprejela Predlog programa skupščine in njenih zborov za obdobje september 1976 do julij 1977, Odlok o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena in o komunalnih organizacijah, ki opravljajo komunalno dejavnost posebnega družbenega pomena na območju občine Kamnik, Odlok o prispevku za komunalno opremljanje stavbnega zemljišča ter družbeni dogovor o skupnih osnovah in merilih za podeljevanje priznavačnim udeležencem narodnoosvobodilne vojne, ki jih urejajo skupščine občin s svojimi predpisi.

Zbori občinske skupščine so nadalje obravnavali in dali soglasje k samoupravnemu sporazumu SIS za var-

stvo pred požarom, iniciativnemu odboru pa naročili, da pripravi vse potrebno za ustanovitev skupnosti do konca novembra 1976. Potrdili so sklep o finančni pomoči krajevni skupnosti Kamniška Bistrica v znesku 100.000 din za gradnjo mostu v Stahovici, ki jih je odobril izvršni svet iz rezervnega sklada občine kakor tudi odobrili še dodatnih 60.000 din, ki jih krajevni skupnosti Kamniška Bistrica še primanjkuje.

Na dnevnem redu je skupščina imela še kadrovske zadeve in delegatska vprašanja. Pod kadrovskimi zadevami je skupščina razrešila dolžnosti dosedanjega ravnatelja zavoda otroškega vrtca Antona Medveda ter na njegovo mesto imenovala tovariša Marjana Novaka.

T. MALINARIČ

S 6. SEJE OBČINSKE KONFERENCE ZKS

ČAKA NAS ŠE VELIKO DELA

Na 6. seji občinske konference ZKS, 4. novembra, so kritično ocenili odnos komunistov in njihovo odgovornost v javni razpravi o osnutku zakona o združenem delu.

Konferenca je nakazala vrsto vprašanj, ki jih bomo morali čimprej ustrezno rešiti. Najbrž pa bi jih že morali. Delovnim organizacijam je na primer postavljena naloga, da vendarle enkrat najdejo sebe in svoje mesto v slovenskem gospodarskem prostoru. Na področju delegatskih odnosov in samoupravljanja nas čaka še veliko dela, še posebej pri poglobljanju delegatskih odnosov v samoupravnih interesnih skupnostih.

Opredeliti bomo morali, pa čeprav tudi zakonsko, ekonomske in dohodkovne odnose, ker le-ti v bistvu določajo položaj delavcev ter jih spodbujajo k ustvarjalnosti, krepiti integracijska povezovanja na dohodkovnih osnovah, odločneje odpravljati

ti slabosti samoupravnega planiranja ter samoupravnega sporazumevanja, razvijati in omogočati delo komisij samoupravnih delavske kontrole, razvijati stimulativen sistem nagrajevanja po delu itd.

Čaka nas torej še veliko dela. Z zakonom o združenem delu bodo morali biti seznanjeni vsi delavci. Čimprej in čimbolj temeljito.

Sindikati je v zakonu dobil jasno mesto in vlogo. S tem sindikatu še vedno ostane primarna naloga v krepitvi osveščanja delavcev, nagrajevanja po delu ipd., vse to pa vodi k osnovnemu cilju — dvigu življenjskega standarda delovnega človeka. Enkrat za vselej nam mora biti jasno, da imamo v našem prostoru en zakon, en delavski razred, eno samoupravljanje.

Predlogi za nadaljnje uveljavljanje in uresničevanje zakona o združenem delu in naloge članov ZK so jasno nakazali bodočo smer delo-

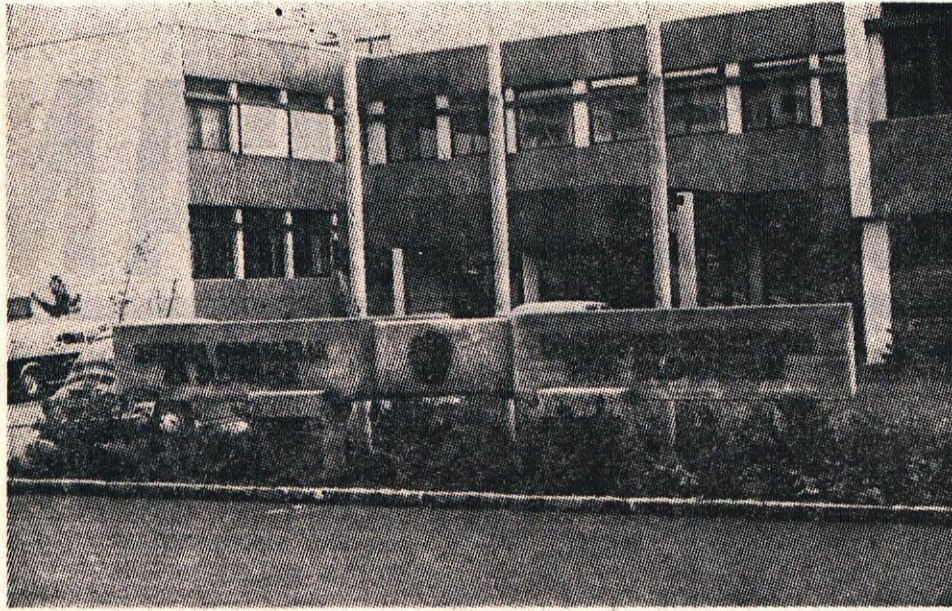
vanja. Povsod tam, kjer so analize samoupravnih razmer pomanjkljive ali pa sploh niso narejene, bodo morale biti, pa čeprav tudi po sprejetju zakona.

Le-te so torej odskočna deska za usklajevanje razmer z zakonskimi določili. In ne leto, kar je seveda velikan-sko in odgovorno delo! Poiskati bo potrebno tudi vse tiste, ki so zavirali ustvarjalno delo razprav. Odgovoriti bomo morali tudi na vprašanje, zakaj so bile analize pomanjkljive oziroma jih sploh ni bilo. Ugotovljamo, da so se marsikje »bali« pogledati resnici v oči zaradi morebitnih posledic. Od koga in zakaj? Odgovor na to vprašanje bomo morali najti. V lastnih sredinah moramo »odkriti« vse tiste, ki jim je samoupravljanje tuje in ki sebe postavljajo v vlogo vseomogočnega arbitra v družbi, ki odloča, dejanskega nosilca družbenih sprememb.

T. MALINARIČ

Vsem delovnim ljudem in občanom
iskrene čestitke ob prazniku republike!

OBČINSKA SKUPŠČINA IN
DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE

Takšna je slovenska gimnazija, vendar smo jo spoznali le na zunan

KAMNIŠKI DIJAKI NA KOROŠKEM

Marsikdo je 8. novembra zjutraj z začudenjem opazoval devet avtobusov na spodnji železniški postaji, zraven pa vznemirjene dijake kamniške gimnazije. Morda se je spraševal, zakaj odhajamo na ekskurzijo v sivem novembrskem dnevu.

Z občutkom, ki nas spremlja, ko gremo na obisk k osamljenemu sorodniku, smo se odpravili na avstrijsko Koroško. Ne poznamo ljudi, ki smo jim namenili ta obisk. Le to vemo, da so osvojevali, da so potrebni domače, slovenske besede, vzpodbude, morda le neznatnega sporočila iz matične domovine.

Megle, v katere so bili zaviti vrhovi Kamniških Alp, so se pričele dvigati, in čeprav blede jutranje sonce, je dodalo vzdušju v naših avtobusih neko svetlobo in optimizem.

Ostanki nekdanjega koncentracijskega taborišča pred Ljubeljem so nas spomnili na čase narodnoosvobodilne boja; premladi smo, da bi poznali grozote vojne, dobro pa vemo, da se partizani niso borili samo v mejah naše sedanje domovine, temveč so pomagali uničiti Hitlerjevo agresijo tudi na Koroškem. Slovence se je vedno boril proti nasilju in krivici in ta boj je pripravljen nadaljevati, dokler se bo komu godila krivica.

Profesorji v avtobusih so nam pripovedovali o slovenskih imenih krajev, skozi katere smo se vozili; nam, ki smo za slovenske vasi vajeni slovenskih imen, nemški krajevni napisi ne bi povedali ničesar. Nekomu, ki bolj malo pozna zemljepis in zgodovino, bi morda le kakšen obledeli napis »Gostilna« pod novim in kričočim »Gast-

haus« povedal, da tu le ne žive samo Avstrijci.

V Celovcu nas je čakalo presenečenje. Moderna stavba z lepo urejenim cvetličnim nasadom in napisom »Zvezna slovenska gimnazija« je prvi trenutek v nas povzročila dvom o raznorodovalnem nasilju. Pred vhodom v stavbo nas je sprejel ravnatelj gimnazije prof. Zablatnik. Na obrazu se mu je videla zadrega, ko je sprejemal naša darila, majolico s kamniškim grbom, cvetje in komplet Kamniškega zbornika. Potem nam je povedal, da jim je policija takoj ob našem prihodu v Celovec prepovedala, da bi nas sprejeli v notranjostino stavbo. S tem je oblast hotela preprečiti stike med nami in dijaki celovške gimnazije. Vse tople besede in vzpodbudni pogledi, ki smo jih namenili neznanim mladim ljudem, so ostali v nas. Zdaj šele smo razumeli, kaj pomenijo plakati z geslom »Bojko!«, ki smo jih videli na vsej poti.

Avstrijski deželni zbor vabi Slovence, naj si ogledajo Koroško in spoznajo položaj naše manjšine. Samo tega ne povedo, da take ogledne organizirajo in vodijo oni sami, in sicer tako, da pokažejo le najlepše in napihujejo tisto, kar so po 7. členu državne pogodbe dolžni storiti za našo manjšino. Morda jim je bilo celo všeč, da je toliko Slovencev videlo lepo stavbo, ki jo imajo gimnaziji na Koroškem, nikakor pa jim ne bi šlo v račun, da bi se seznanili s temi mladimi ljudmi, zvedeli za njihovo dejansko stanje in z njimi navezali stike. Zunanji vtis stavbe je molčal o težavah, ki so jih dijaki imeli do sedaj, ko so se stiskali po tujih stavbah,

in še to samo v popoldanskih urah, vendar sta nam nekaj o položaju naših ljudi v Avstriji povedala dva dijaka, ki uam jih je ravnatelj celovške gimnazije dal za vodiča. Če bi hotel dati vsaj enega dijaka za vsak avtobus, bi moral vprašati za dovoljenje ustrezne oblasti na Dunaju.

Nekoliko razočarani, da so nam tako nepričakovano stopili na prste, smo se odpeljali po dolini Drave v Sentjakob, kjer smo položili cvetje na grobove padlih partizanov. Nagrobniki na vaškem pokopališču so ustvarili podoben raznorodovalnega nasilja, ponemčujoje slovenska imena, da vsaj mrtvi niso deležni zaničevanja narodno nestrpnih Avstrijcev: »Hier ruht Maria Kerin«.

Skozi Rožek in Kostanje, kjer smo se srečali s slovenskim učiteljem, nas je pot vodila na Gosposvetsko polje: tam smo mnogi prvič videli knežji kamen in vojvodski prestol, dve kamniti priči nekdanje karantanske veličine, ki nemo nasprotujeta početu avstrijskega Heimatdiensta.

Ko smo se vračali skozi Ljubelj domov, se je že večerilo, Slovincem na Koroškem res nismo mogli veliko povedati, toliko več pa so nam s svojim ravnanjem povedale avstrijske oblasti. Naša pot gotovo ni bila neuspešna, saj je marsikdo onstran meje začutil, da na svoje brate v trpljenju nismo pozabili.

Se zdaj nam zveni v ušesih otožna pesem gosposvetskega zvona, ki edini lahko na glas zajoče za izgubljeno svobodo, ko je raznorodovalni pritisk najhujši...

MARJANCA FTICAR

OB TEDNU OTROKA

PREMALO SVETLOBE

Cestni prehod v zadnjem delu Kidričeve ulice zasluži našo posebno pozornost v okviru varstva prometa in okolja. Medtem ko je Kidričeva ulica med hišami z obeh strani zaslepljujoče razsvetljena, pa v zadnjem delu mimo Metalke in šole Toma Brejca ni v dolžini skoro sto metrov nobene luči.

Svetilke na visokem drogu ob stiku Ljubljanske in Kranjske ceste naj bi razsvetljevale ves predel proti severu do izhoda iz Kidričeve ulice. Saj bi kaj svetlobe padlo na cestišče, toda na obeh straneh ceste jo preprečujejo vejevje dreves, ki sega preko pločnikov na cestišče, po nekod pa še na drugo polovico cestišča. Zdaj še nekaj svetlobe prodre skozi vejevje, ko pa je drevje pokrito z listjem, vlada v tem delu pravi mrak. Sredi tega dela ceste je zebrastrni prehod takoj ob odhodu iz šole Frana Albrehta in gimnazije Rudolfa Maistra. Prav

tu segajo veje kostanja še na drugo polovico cestišča, s šolske strani pa se sklanjajo nad cestišče breze. Mimoidoči morajo povešati dežnike, ko hodijo po pločniku mimo šole Toma Brejca. Ob cestah sekamo dreve zaradi varnosti prometa, tu pa drevje raste kakor se mu zljubi. Žal nihče od odgovornih ne hodi peš po tem delu mesta. Vse tri šole obkrojuje nad tisoč petsto učencev, skoraj polovica jih ima pouk v popoldanski izmeni. V zimskem času končajo pouk že v trdi temi. Iz svetilnih učilnic pridejo na slabo osvetljeni del ceste. Tudi najmlajši šolarji. Vendar pa med drevjem lahko najdemo dva visoka droga s svetilko na vrhu, znak, da so mislili tudi na osvetlitev tega dela cestišča. Žal pa svetilke že nekaj mesecev (ali še dlje?) ne gorijo. Zakaj?

To smo razmišljali ob tednu otroka, ki smo mu po-

svetili sedem dni v oktobru. Razmišljali smo še o marsikateri skrbi za otroka. Kmalu bodo asfaltirana vsa vaška pota v okolici mesta, naši najmlajši pa morajo capljati v vrtec Antona Medveda po pesku, blatu ali uzhah. Kdo pomisli tu na asfalt, s katerega takoj lahko odstranimo sneg. Šolarje pripeljejo z dežele z avtobusi, ki se ustavljajo ob glasbeni šoli za zdravstvenim domom. Avtobusi morajo ovijati po blatnem terenu, v katerem so izdoblili globoke kolesnice.

Od šole Frana Albrehta in gimnazije Rudolfa Maistra, ki nimata svoje telovadnice, morajo v sosednjo telovadnico hoditi učenci po prehodu, ki je v suhem vremenu kar v redu, v dežju in snegu pa bi jim privoštili sodobnejši prehod in čistilkam v šolski zgradbi manj blata in prahu.

I. Z.

DRAGO KOŠMRLJ V KAMNIKU

Osnovne organizacije ZK Kamnik-sever ter jug in Nevle so s sredo organizirale sestanek, na katerem so obravnavali najbolj aktualna zunanje-politična vprašanja ter naloge članov zveze komunistov. Razgovor je vodil zunanje-politični komentator Drago Košmrlj, ki je orisal najprej situacijo na Koroškem ter v nadaljevanju govoril o odnosih med Jugoslavijo ter Bolgarijo. Zmaga narodnjaških sil Avstrije, ki se združujejo v okviru Heimatdiensta, je bila odprava zakona o dvojezičnih šolah. Marsikateri starši si ne upajo vpisati svojih otrok v slovenske šole, ker so odvisni od nemške govorečih delodajalcev, ki potem pritiskajo nanje. Ob sedanjem popisu, ki je nadaljevanje izvajanja pritiska na slovensko manjšino, so si Slovenci skupno z naprednimi Avstrijci izbrali edini način boja, to je aktiven boj kot glasovanje. Rezultati glasovanja pomenijo enega največjih uspehov naprednih sil Avstrije ter poraz politike treh največjih strank in vlade, saj rezultati 20–25 odstotne udeležbe na glasovanju pomenijo, da se demokratične sile ne strinjajo s politiko vlade do manjšinskih problemov, saj se je vlada odkrila kot zagovornik nacionalizma in nacistične doktrine, katerega jedro je ravno Heimatdienst. Gonja proti Slovincem se je v zadnjem obdobju povečala, raztrelejev spomenika, železniške proge, premiki vojaških enot, s policijo obkrožene slovenske vasi pred preštevanjem so samo ene od oblik zastraševanja. Izjava zunanjega ministra Avstrije, da imajo manjšine pravico do asimilacije, je nesprejemljiva. V Avstriji še živijo ostanki nacizma, ljudje, ki so načrtovali napad na Jugoslavijo, ljudje, ki so aktivno sodelovali pri okupaciji, ki so izvajali nacistično politiko.

Po državni pogodbi je Avstrija dolžna odpraviti vsa sled nacizma, preprečiti organizirano delovanje skupin, ki delujejo v duhu nacizma, zagotoviti mora izvajanje 7. člena ter drugih členov državne pogodbe, ne sme pa dovoliti, da nacisti korakajo in se sprehajajo po Avstriji. V propagandnem gradivu Heimatdiensta je

glasovanje postavljeno kot odločanje za Avstrijo ali proti njej. Danes pa se že postavlja fronta naprednih sil proti nazadnjaškim silam Avstrije. Avstrijska mladina je vodila akcijo proti preštevanju. Koroški Slovenci so postali osrednje notranje-politično vprašanje Avstrije, obenem pa se je glas o zatiranosti Slovincih razširil po vsej Evropi. Rešitev proble-

ma bo potrebno iskati v Avstriji sami. Drago Košmrlj je govoril tudi o makedonski manjšini, ki živi v Bolgariji, ter o odnosih med Jugoslavijo in Bolgarijo. Bolgarija namreč ne priznava makedonske narodnosti. Se zmeraj je prisoten velikobolgarski šovinizem. V nadaljevanju je odgovarjal na vprašanja, ki so jih postavljali prisotni.

Spominska slovesnost pred Maistrovim spomenikom

Tako kot vsako leto so bile tudi letos pred dnevom mrtvih širom po naši domovini žalne kome-moracije, s katerimi smo želeli počastiti spomin na naše drage – sorodnike, znanke, prijatelje in tiste, ki jih morda nikoli nismo poznali, pa smo jim dolžni zahvalo za to, da danes živimo v svobodi in miru.

V Kamniku je bila žalna slovesnost v soboto, 30. oktobra, pred spomenikom generala in pesnika Rudolfa Maistra. Prav gotovo ni naključje, da smo se Kamničani zbrali pred spomenikom tega velikega moža, katerega ime je tako živo povezano z našo severno mejo, ravno v času, ko dogodki na slovenskem Koroškem dobivajo zastrašujočo podobo in mednarodne razsežnosti. Ob besedah borca za severno mejo, ki je orisal dogodke izpred več kot petdesetih let, se je sleherni izmed nas zamislil nad današnjo avstrijsko manjšinsko politiko, njeno navidezno demokracijo in nenavadno popustljivostjo, ko bi morala obračunati z neonacisti in šovinisti ter njihovim protimanjšinskim divjanjem.

Dežne kaplje se zlivajo z zvoki žalne koračnice in prelepe koroške pesmi, v vseh nas pa vstaja neko posebno občutje. To ni navadna novembrska melanholija, ki se nam vgnezdila v žile in srce ob pogledu na krizanteme in svečke, ki slabotno mežikajo v siv jesenski dan; ta nedoločna misel preraste v gnev in upor proti nasilju nad človekom, nad neko manjšino, ki je ob državnem plebiscitu pred več kot petimi desetletji po nesrečnem naključju ostala v Avstriji in ki se še danes kljub tako silovitemu raznorodovalnemu pritisku z nenavadno žilavostjo upira asimilaciji.

Svečke bodo dogorele, cvetje ovenelo, misel v nas pa bo ostala – tokrat ne le spomin na tiste, ki smo jih imeli radi, pa smo jih izgubili; poleg spominov se je vgnezdila misel na ljudi onstran Karavank ob Dravi in Zilji, ki bodo morda prešibki, da bi izbojevali svoj pravični boj, če jim ne bomo stali ob strani.

Morda je tokrat pravi trenutek, da jim kot že tolikokrat znova zagotovimo: niste sami koroški Slovenci; ne le mi, tudi ves pravični in svobodoljubni svet vas podpira v vaših zahtevah!

MARTA PIRNAT

Gimnazijci si ogledujejo propagandne plakate

VPRAŠANJA DELEGATOV

Zanima nas

Naš časopis že nekaj številk ni posvečal večje pozornosti delegatskim vprašanjem delegatov vseh zborov občinske skupščine, ki so jih ti naslovili na izvršni svet ali druge organe in organizacije. Na vseh sejah zborov občinske skupščine se je uveljavila praksa, da odgovorov na delegatska vprašanja odgovorni ne posredujejo ustno na seji, temveč pretežno del odgovorov posredujejo delegacijam pisмено.

Vsi odgovori na delegatska vprašanja so objavljeni v »Obvestilih skupščine občine Kamnik«, ki jih prejema vse delegacije. Večkrat pa se zgodi, da pretok informacij od delegacij do občanov ne poteka tako, kot bi pričakovali. Tudi odgovori na delegatska vprašanja so zanimivi za širši krog občanov, zato smo se odločili, da bomo to redno rubriko v našem časopisu ponovno nadaljevali v Kamniškem občanu.

KDAJ ASFALT NA CESTI MOSTE—VODICE?

Delegat krajevnega skupnega sveta Moste zanima, kdaj bo asfaltirana cesta Moste—Vodice? To vprašanje je umestno posebno sedaj, ko smo uspešno izvedli vpis posojila za ceste.

Franc Svetelj, predsednik občinske skupščine in predsednik štaba za izvedbo posojila za ceste, je zagotovil, da je cesta Moste—Vodice vključena v srednjeročni plan vzdrževanja in izgradnje magistralnih in regionalnih cest v Sloveniji v obdobju 1976 do 1980. Za omenjeno cesto, ki je dolga 2,8 kilometra, so predvideli 3,4 milijona dinarjev.

V omenjenem programu je zagotovilo, da bodo vse regionalne ceste v naši občini asfaltirane do konca tega desetletja. Seveda ima prednost dokončna ureditev Tuhinjske ceste, ki jo je občina sama začela modernizirati že pred leti, dela pa so nadaljevali z denarjem Republiške skupnosti za ceste.

Vrstni red moderniziranja vseh regionalnih cest v naši občini bo določen s posebnim programom modernizacije cest v Sloveniji, o katerem bo govora tudi na občinski skupščini.

Uspešno zaključeno posojilo za ceste, kjer se je uspešno vključila tudi kamniška občina, bo prav gotovo pripomoglo, da bo program modernizacije v Sloveniji izveden mnogo prej. V Kamniku smo sprejeli sklep, da bo presežek posojila za ceste v celoti namenjen kamniški udeležbi k izgradnji obvozne ceste Kamnik—Duplica.

BOLJŠA UREDITEV OBČINSKIH CEST

Delegacija krajevnega skupnega sveta Vranja peč zanima ureditev ceste I. reda Kamnik—Vranja peč, ki je v drugi polovici letošnjega leta skoraj neprevozna. Na skupščini občine Kamnik so jim odgovorili, da je bil ves denar za urejevanje in vzdrževanje te ceste prenešen na Komunalno podjetje Kamnik, tam pa so jim dejali, da denarja ni več na voljo. Zato delegacijo zanima, ali bo cesta popravljena še letos?

Kamniško komunalno podjetje je dobilo denar za vzdrževanje cest I. reda v občini, vendar denar ni bil razdeljen po posameznih cestnih odsekih, je v odgovoru dejal Andrej Skodlar, direktor Komunalnega podjetja. Ceste so vzdrževali po pregledu vseh cest in pred-

hodnem soglasju referenta za komunalne zadeve pri skupščini občine Kamnik. Če občinska skupščina še letos ne bo zagotovila dodatnega denarja, ni možnosti popravil.

K temu odgovoru pa so predstavniki izvršnega sveta še dodali, da je Komunalno podjetje dolžno razporediti denar tako, da bodo vse ceste v voznem stanju. Ze ob sprejetju proračuna smo vedeli, da denarja ni dovolj, saj že skoraj tri leta vsota denarja za vzdrževanje občinskih cest ne narašča. Če upoštevamo še podražitve in skoraj 33 starih milijonov, kolikor je veljalo letošnje zimsko čiščenje snega z mestnih ulic, potem denarja res ni veliko. Izvršni svet občinske skupščine bo v decembru pripravil predlog rebalansa proračuna in občinski skupščini predložil tudi predlog, naj vzdrževanju občinskih cest delegati namenijo več denarja.

Podobno je tudi s cesto Komenda—Klanec, ki jo je krajevna skupnost asfaltirala ob izdatni pomoči vseh vaščanov. Žal je takrat zmanjkalo denarja za položitev tankega zaščitnega asfaltnega sloja in cestišče se je začelo kruziti. Krajski so tudi pričakovali, da bo dokončno položen asfalt na cesti Klanec—Zalog, brž ko bo sosed-

nja občina uredila cesto Cerklje—Zalog. Pričakujemo lahko, da bo letošnja zima ta cestni odsek še bolj poškodovala.

NOVE GRADNJE V STRANJAH?

Delegacija osnovne šole Stranje je opozorila na nerešen problem stanovanjske izgradnje v tej krajevni skupnosti. Zlasti težko je za prosvetne delavce, saj se jih večina vozi v stransko šolo. Gotovo bi bilo za razvoj kraja in dejavnost šole mnogo primernejše, če bi vsi učitelji stanovali v okolju, kjer tudi delajo. Morda bi bilo tudi umestno zgraditi učiteljski blok, saj zvečine prosvetni delavci ne zmorejo stroškov zasebne gradnje.

Predstavniki izvršnega sveta so opozorili, da urbanistični načrt za Stranje obstaja, vendar bi morala krajevna skupnost dati pobudo za sprejem podrobnejšega zazidalnega načrta. Urbanistični načrt za to območje namreč predvideva večje število zazidalnih zemljišč, kjer bi lahko učitelji kot vsi drugi občani gradili zasebne hiše. Torej občani in predstavniki krajevnega skupnosti Kamniška Bistrica zahtevajo, da bo sprejet odlok o zazidalnem načrtu Stranje.

-tj

ODMEVI

Ob združenih taktičnih vajah Blegoš 76 je bilo vpoklicanih tudi precej občanov iz KS Komenda. Odbor za ljudsko obrambo in štab za civilno zaščito sta zasedala 15., 16. in 17. oktobra in zelo hitro ukrepala, čeprav sta bila konstituirana šele pred kratkim. Prav tako se je izkazala kurirska služba, ki je bila vzpostavljena 15. oktobra med 3. in 4. uro zjutraj.

Za normalizacijo življenja krajanov po vpoklicu velikega števila vojaških obveznikov sta bila potrebna predvsem dva ukrepa: rešiti problem pismonoše, ki so ga vpoklicali in ki ga pošta ni mogla nadomestiti, in poskrbeti za družine, v katerih je nastal problem domačih opravil ter varstva otrok in

ostarelih. Evidentirali so dva taka primera in k družinam že 16. oktobra poslali delegacijo, da se prepriča o stanju in sprejme ustrezne ukrepe. Problem pismonoše pa smo rešili s kurirji za posamezne vasi. Tako je pošta sicer z nekaterimi zamudami vendarle prispela do naslovnikov.

Pri tem velja pohvaliti članee OO ZSMS Komenda in tudi ostale mladince, ki so se izkazali kot kurirji, pismonoše ter člani odbora za LO in štaba za CZ, kjer so zastopani v precejšnjem številu. Morda bo to spodbudilo organizirano delovanje v sami OO ZSMS Komenda, kjer se s to dejavnostjo doslej nismo spoprijeli.

MOJCA ZALOŽNIK

RAZMIŠLJANJA OB ZAVRNITVI ODLOKA O OBRtni CONI

Spoštujemo stališča občanov in delegacij?

Delegati občinske skupščine so na zadnji seji 9. novembra t.i. ponovno razpravljali o odloku o zazidalnem načrtu za obrtno cono v Podgorju (ob Korenovi cesti) in ga z večino glasov zavrnil.

Predsedstvo občinske skupščine je, upoštevajoč potek glasovanja o tem odloku na seji skupščine 20. septembra, ko naj bi bil odlok z večino glasov vseh delegatov sprejet, to glasovanje razveljavilo in predlagalo delegacijam, da o njem ponovno razpravljajo in zavzamejo stališče. Izvršnemu svetu pa je predsedstvo naročilo, naj delegacijam dodatno obrazloži vsebino in pomen predlaganega odloka.

Predsedstvo skupščine je s pismom 22. septembra vse delegacije v krajevnih skupnostih in v organizacijah združenega dela zaprosilo, da svoja stališča o tem vprašanju pisмено posredujejo sekretariatu občinske skupščine. Če pa jim kakšna stvar ni jasna, naj zahtevajo dodatna pojasnila.

Poglejmo na kratko, kaj vsebuje zazidalni načrt obrtno cone. Območje obrtno cone je po predlogu razdeljeno v dva dela. Prvi del obsega območje v delno že zazidanem južnem delu Podgorja (južno in severno od Korenovih cest ob cesti Kamnik—Moste). Tu so načrtovani na površini okrog 7 ha predvideli 25 stanovanjskih hiš z 29 delavnicami. Drugi del te obrtno cone pa je bil predviden med kurjo farmo Perutnine in železnico. Tu bi bilo na površini okrog 1,7 ha 14 delavnic brez stanovanjskih hiš.

V prvem delu cone je zajeta obdelovalna zemlja 5 podgorskih kmetov v skupni površini okrog 1,8 ha, v drugem delu pa enega kmeta iz Šmarce v izmeri okrog 28 arov.

Izvršni svet je predlagal, da bi v skladu s predlogom krajevnega skupnosti Podgorje, čim dlje ohranili obdelovalno zemljo čistih kmetov, zazidali najprej tiste površine, ki niso last teh kmetov in da bi eventualne potrebe

reševali z zamenjavo zemlje.

Pri tem je pomembno še povedati, da je občinska skupščina Kamnik že leta 1970 s sprejemom urbanističnega načrta to območje določila za proizvodnjo, skladiščne in servisne namene ter površine za javne službe in naprave. Skratka že pred šestimi leti je bilo določeno, da tu v prihodnosti ne bo več kmetijskih površin. S tem načrtom pa so bila določena tudi območja, ki se ne smejo zazidati in ki morajo tudi v bodoče služiti potrebam kmetijstva.

Se preden se povrnemo k poteku postopka sprejemanja odloka o obrtni coni, naj spomnimo na sklepe občinske skupščine o razvoju obrtno cone. Kamniška skupščina sprejela konec lanskega leta in kjer ugotavljamo, da obrt v naši občini zaostaja tudi zaradi tega, ker ni ustreznih lokalov in tudi ne namenskih površin za gradnjo obrtnih delavnic.

Tudi v srednjeročni plan občine do leta 1980, ki so ga vsi zbori občinske skup-

ščine in skupščine SIS sprejeli julija letos, smo zapisali, da »je treba nuditi vso podporo pri dodeljevanju prostorov oziroma lokacij za poslovne prostore.«

Ko so se delegacije pred drugo razpravo v skupščini odločale o predlogu zazidalnega načrta, so se v desetih delegacijah krajevnih skupnosti odločili za soglasje k temu predlogu. Proti je bila delegacija KS Podgorje, medtem ko sta delegaciji KS Kamnik in Tuhinj še posebej poudarili nujno potrebo po sprejemu tega odloka. Zapisnike je poslalo 11 delegacij KS. Na seji skupščine je bilo navzočih tudi 15 delegatov iz 10 delegacij, ki so prek zapisnikov potrdila predlog odloka. Vendar je v zboru krajevnih skupnosti glasovalo za odlok le 7 delegatov od 24 navzočih. Tisti, ki so glasovali proti ali se vzdržali, razen Podgorja, niso dali nobenega pojasnila, zakaj so ravnali drugače, kot jim je naročila delegacija. Podobno je bilo tudi v zboru združenega dela, kjer

je 26 delegacij prek zapisnikov soglašalo s predlogom, na seji pa je za odlok glasovalo le 11 delegatov od 45 navzočih.

Seveda ni rečeno, da mora vsak delegat vedno glasovati tako, kot je naročeno v delegaciji, vendar pa se moramo zavedati, da mora ta delegat poročati delegaciji, da je drugače glasoval in zakaj, zlasti pa takrat, ko gre za izvajanje v skupščini že sprejete politike.

Tudi ni rečeno, da je predlog za lokacijo obrtno cone, ki so ga predlagali urbanisti in izvršni svet, najboljši in najprimernejši. Vendar pa smo vsi občani in delegati dolžni ustvarjalno sodelovati in predlagati drugačne možne rešitve, ki naj jih potem strokovnjaki proučijo. Teh drugih predlogov pa v tem primeru ni bilo.

Osnovno vprašanje v tem primeru ni, ali je bil predlog odloka sprejet ali ne, pač pa, na kakšen način je bil zavrnjen in v čigavem interesu!

Če govorimo o potrebi po hitrejšem razvoju delegatskega sistema, potem moramo v okviru SZDL in indikatorov vsebino in oblike dela delegacij in delegatov bolj spremljati in usmerjati kot smo to delali doslej!

F. S.

SPOMINSKI POHOD

Sredi poletja ali točneje, 21. avgusta 1944. leta, je v Repovem kotu pod Kamniškim sedlom omahnil v smrt kurir Kokrškega odreda Roblek Ivan-Peter. Niti osemnajst let mu ni bilo, ko so ga pokosili strelji domačih izdajalcev na poti s Stajerske proti Gorenjski.

Odbor krajevnega organizacije ZRVS Zaprice je ob dnevu mrtvih pripravil spominski pohod na njegov grob. Na pohod so bili povabljeni tudi pionirji osnovne šole Toma Brejca, ki so se vabilu skoraj stoodstotno odzvali.

Tako se je v soboto zjutraj, 30. oktobra, skupina starešin in pionirjev napotila izpred doma v Kamniški Bistrici na uro in pol dolgo pot. Vreme jim sicer ni bilo naklonjeno, vendar jih to ni oviralo, da ne bi položili venca na spominsko obeležje in prižgali nekaj sveč. Omeniti je treba, da je spominska plošča vzdignjena v skalno steno na nekoliko bolj dostopnem kraju, kakor je sam grob, ki je kakih petdeset metrov stran pod skalnim previsom.

Ob spominski plošči je najprej spregovoril podpredsednik občinskega odbora ZRVS Kamnik. Med drugim se je spomnil mladosti padlega kurirja Petra in vseh tistih, ki širom naše domovine ležijo v znanih in neznanih grobovih, nas opozarjajo na krute čase polpretekle dobe, istočasno pa so nam vsem svetel vzgled, kako se je treba bojevati za svobodo — zanjo so žrtvovali najdragocenejše: svoje življenje. Sledil je še prispevek mladih pionirjev: kratek nagovor in dve recitaciji Slabo vreme je po svoje zelo zgovorno ilustriralo težke pogoje partizanskega vojskovanja.

Udeleženci pohoda so sklenili, naj ta spominski pohod postane tradicionalen, obenem pa so pozvali tudi ostale organizacije ZRVS, naj pripravijo podobne pohode na grobove padlih partizanov. To ni samo naša dolžnost, temveč je ob udeležbi mladih tudi ena od oblik seznanjanja le-teh z veličino narodnoosvobodilnega boja.

Vsi, ki smo se pohoda udeležili, smo bili veseli vneme in prizadevnosti mladih pionirjev, obenem pa smo ugotavljali, da bi bilo zelo prav, če bi bila kolona za nekaj deset starešin daljša. Če govorimo o vzgledih, potem jih moramo sami dati, tako kot ga je dal tudi kurir Peter v skalovju Kamniških planin.

DUSAN OSREDKAR

Predstavljamo osnovne organizacije ZSMS

PESTRO ŽIVLJENJE KROŽKOV

Po končanem sedmem razredu osnovne šole, ko je sprejem pionirjev v mladinsko organizacijo, se mladi prvič seznanijo z organiziranostjo, delom in pomenom Zveze socialistične mladine. Pri tem je zelo pomembno, v kakšni meri in kako seznanimo nove člane z njihovo organizacijo, saj je vstop vanjo še vedno preveč formalen in brez predhodnih oblik usposabljanja. Zato ni čudno, da je v marsikateri osnovni organizaciji ZSMS toliko članov, ki so le »na papirju«.

Novo vodstvo osnovne organizacije ZSMS osnovne šole v Stranjah je bilo izvoljeno pred dobrim mesecem dni. O njihovem delu sem se pogovarjala s predsednico Sonjo Sitar in Janezom Kregarjem ter Markom Senožetnikom, članoma predsedstva. Ta osnovna organizacija šteje osemindeset članov, aktivnih pa je le šest.

Je morda temu vzrok dejstvo, da so jih ob vstopu v mladinsko organizacijo premalo seznanili z njenim pomenom?

»Večina učencev deluje v različnih krožkih, ki jih imamo na osnovni šoli veliko: od športnega šolskega društva, planinskega, matematičnega, likovnega in zgodovinskega krožka, do foto in prometnega krožka ter dramsko-recitacijske skupine. Te krožke vodi učitelj in nam pri tem našim izvenšolskim delom ogromno pomagajo. Žal imamo zelo malo sredstev, saj samo šolsko športno društvo pobira članarino — deset dinarjev.«

»Vsekakor je na šoli zelo razgibano življenje v vseh naštetih krožkih. Planinski krožek, ki šteje preko sto petdeset članov, je v preteklem obdobju organiziral številne izlete; dramsko-recitacijska skupina pripravlja proslave in recitacije v okviru šole, sodeluje pa tudi na proslavah, ki jih organizirajo v krajevni skupnosti; zdaj pripravljajo tri literarne večere, in sicer Adamičev, Kosovelov in Kettejev. Najbolj je aktivno šolsko športno društvo, ki šteje stotrideset članov in se udeležuje vseh občinskih

tekmovalnih, tekmovalna pa so organizirana tudi v okviru šole same.«

Veliko so mi še povedali o delu na njihovi šoli. Tudi o tem, da so oktobra sodelovali na občinskem kviz tekmovalju Mladost v pesmi, besedi in spretnosti, da so pred Dnevom mrtvih očistili spomenike v njihovi krajevni skupnosti, da vsako leto organizirajo novoletni ples, da se pripravljajo na tekmovalje iz prve pomoči, kako boljši učenci pomagajo pri učenju slabšim in še in še.

Izdajajo tudi svoje glasilo Otroške misli, ki izhaja enkrat mesečno. V njem izhajajo spisi, pesmi, uganke, križanke — vse to je delo učencev samih.

Zavedati se pa moramo, da aktivnost teh krožkov ni rezultat samo dela mladinske organizacije na šoli, temveč tudi pionirske organizacije in pomoči posameznih učiteljev.

In kaj bo mladinska organizacija sama naredila konkretnega v tem mandatsnem obdobju na področju idejnopo-

litičnega usposabljanja članov ZSMS?

»Izvoljeni smo bili precej »na hitro«, brez večjih priprav. Zda nam zelo pomaga naš mentor tov. Miha Babnik in nam svetuje, ko naletimo na težave. Z njim smo se tudi domenili, da pred sprejemom pionirjev v mladinsko organizacijo organiziramo oziroma pripravimo sestanke, kjer bomo nove člane seznanili z organiziranostjo in pomenom Zveze socialistične mladine.« SONJA HRIBOVSEK

(NE)POSREČENE IMITACIJE KOVAČA, KATARINE ITD.

GLAS JESENI 1976

Sedmega novembra zvečer kamniška kino dvorana niti ni bila tako polna, kot sem (pa morda še kdo) pričakovala, da bo. Spraševala sem se, če ni morda temu krivo slabo vreme ali pa dejstvo, da na plakatu za Glas jeseni 1976 ni bilo nobenega znane imena z našega popevkarkega neba. In ne na koncu sem pomislila — morda pa le vremena Kamničanom so se zjasnila in so spoznali, da jim take in podobne prireditve ne nudijo več pravega užitka niti ne izpolnjujejo njihovih želja.

Nekaj več o RTV Senčurju in organizaciji te karavane mladih pevcev-amaterjev je povedala Slavica Celjč, ki vodi to oddajo in je tudi članica organizacijskega odbora.

»Glas jeseni smo organizirali že lansko leto, vendar je bilo manj sodelujočih kot letos in tudi toliko gostovanj nismo imeli. Letos pa smo nastopili že v Senčurju, Trzinu, Radovljici, na Jesenicah, v Domžalah in nocoj v

Kamniku. Čaka pa nas še gostovanje v Škofji Loki in v Zelenikah. Finalna prireditev bo 19. novembra v Kranju ali pa v Senčurju. Tudi to bodo strokovna žirija ocenila mlade pevce in najboljši trije bodo dobili nagrade.«

Sam program prireditve Glas jeseni 1976, ki jo organizira RTV Senčur, je bil razdeljen na dva dela. V tekmovalnem delu se je na odru zvrstilo osemnajst pevcev in pevk, med njimi tudi dva Kamničana: Gianni — Zdravko Živec in Lado Brnot. Vsekakor bi njihovo izvajanje lahko označili le z (ne)posrečenim imitiranjem pesmi naših zabavnih pevcev, kot so Mišo Kovač, Olivera Katarina, Ljupka Dimitrovska in še kdo (vmes so bile tudi tuje skladbe). Nastopajoče je spremljal ansambel Dar iz Senčurja.

V drugem, zabavnem delu je nastopil neslan humorist Čipsi (tako se je sam predstavljal), slišali pa smo tudi satiro Štefana Remica in pa

odlomek iz mjuzikla Trinajst krizanem, ki ga izvajal ansambel Dar.

Na koncu eno in polurne prireditve je bila razglasitev najboljših treh izvajalcev tega večera. Kamniška publika (vmes je bilo precej tujih navijačev) je največ glasov prisodila Kamničanu Ladu Brnotu, Gianni pa je zasedel tretje mesto.

In kakšno je Giannijevo mnenje o tej prireditvi in o lastnem nastopu?

»Opažam, da vsepovsod, kjer smo nastopali, poslušalci gledajo na glasbo bolj kot na »lajno« kot pa na resnično glasbo. Samo da je melodija dobra, da hitro pride v uho — in uspeh je zagotovljen. Vsi le imitirajo znane popevke, edino jaz pojem lastno skladbo z lastnim besedilom. Uspeha, razen tretjega mesta v Kamniku, še nisem dosegel. Vse svoje upanje vlagam v finalno prireditev, ko nas bo ocenjevala strokovna žirija, in upam, da tudi objektivno.«

SONJA HRIBOVSEK

PLES - REKREACIJA MLADIH

V kamniški občini živi precej mladih, ki jim verjetno primanjkuje rekreacije v obliki razvedrila po napornih delovnih ali učnih nalogah. Čeprav je v tej smeri tudi v Kamniku že nekaj preizkusov, je vseeno očitno, da je rekreacijskih oblik še vedno premalo.

Prav zato je na novo ustanovljena komisija za šport in prireditve pri OK ZSMS Kamnik sklenila, da uvede dvomesečni plesni tečaj. Komisija je mnenja, da je tudi družabni ples sodobna oblika rekreacije in razvedrila,

ki bo pritegnila marsikatero mladega. Plesni gibi, usklajeni z glasbo, dopolnjujejo splošno uglejenost človeka. Ples vzbudi čut za ritem, posluh za glasbo, smisel za estetiko telesnega gibanja in lepega vedenja v družbi. Vse to vam nudijo plesni tečaji, ki vsebujejo mednarodni »svetovni plesni program« standardnih latinsko-ameriških in modnih plesov.

Klasični plesi bodo prav gotovo vsakomur pripomogli, da se bo lažje vključil v družabno življenje.

Tisti, ki so dokaj razgibani, se bodo verjetno navdušili tudi za novejša plesa.

Tečaj bo vseboval 10 vaj, in sicer vsako soboto po 2 uri od 19.00 do 21.00 v mali dvorani kina DOM Kamnik. Prvi tečaj bo 4. decembra 1976. Cena samo 150,00 dinarjev. Poučeval bo Dušan Homan.

Interesenti se lahko prijavi na sedežu OK ZSMS Kamnik (SOB — soba 35) ali pri predstavniku OO ZSMS.

STEFKA SPRUK

Čej so tiste stezice...

»Zares je mojster komponist, ki je priredil neko in otožno pesem Kje so tiste stezice v udarno melodijo. Zaigrala jo je godba na pihala z RAVEN na zborovanju v GLOBASNICI na avstrijskem Koroškem. Nad njo pa se je na belem platnu razprostiral z velikimi črnimi črkami napis: NE DAMO SE PRESTEVATI.«

Tako nekako je zapisal še ne davno tega tovariš Štefan KALIŠNIK v NASIH RAZGLEDIH. Nehote me je spomnil na pomembnost te pesmi prav sedaj, ko slovenski Korošci preživljajo težke čase za priznanje osnovnih pravic manjšine.

Pesem ni manj vredna kot MOJCEJ, ki ji je mojster JOVANOVIČ iz Zetine postavil spomenik.

Ce bi tovariš KALIŠNIK vedel, bi zabeležil tudi to, da na kamniškem pokopališču počiva avtor in komponist te nežne in otožne pesmi.

Z nagrobnega spomenika se da razbrati: Starosta koroških slovenskih učiteljev, gospod Lovro HORVAT, nadučitelj v pokopju, rojen 9. avgusta 1863 na Bistrici v Rožu. Umrli 27. julija 1938 v Kamniku.

Pod temi podatki se je svojčas blestela z zlatimi črkami napisana prva kritika koroške pesmi: Čej so tiste stezice, k' so včasih bile?

In pod njo prvi zapisal: Lovro HORVAT.

Pesem je prekrita z dodatno ploščo s podatki o njegovem sinu Lovru, ki počiva v istem grobu ob svojem očetu in materi. To je eden od trpkih spominov na nemško okupacijo v Kamniku, saj je takratna nemška oblast zahtevala od svojcev, da pesem odstranijo. Z dodatno ploščo, ki je besedilo pesmi prekrila, so jo ohranili zgodovini.

V teku svojega službovanja po Koroški je bil učitelj Horvat zaradi svoje naprednosti 13-krat premeščen. Istim preganjalcem je bil s svojo pesmijo še po smrti napotil. In končno, okupatorjevi nasledniki še danes, po tolikih žrtvah, preganjajo slovenske rojake po njegovi ožji domovini KOROŠKI.

Ali ne bi bila vredna obnove spomina spomenik in človek, ki ga krije kamniška zemlja, na katerega bi bili lahko ponosni, da je prav tu končno našel svoj mir.

Mogoče bi o tem razmislili Kulturna skupnost ali prosvetni delavci, kdorkoli že, naša dolžnost bi bila, da se mu oddolžimo za lepo zapuščino.

B. M.

TRADICIONALNO SREČANJE BORCEV NOB IN MLADINE

V Tuhinjski dolini so se 9. oktobra v lepem, sončnem sobotnem popoldnevu na že tradicionalnem shodu srečali člani ZRVS »Matija Blej«. Matevž, borci NOB in mladi.

V zgodnjih popoldanskih urah so se pričeli zbirati predstavniki ZRVS, da preizkusijo svoje sposobnosti v sreljanju z vojaško puško ter v nočnem orientacijskem pohodu na planino Slape nad Motnikom, kjer je bil kasneje tudi družabni del programa ob navzočnosti borcev NOB in mladine.

V streljanju z vojaško puško so bili doseženi preseñetljivi dobri rezultati. Streljalo je štirideset strelcev, poprečna ocena pa je bila prav dobro ali odlično.

Na nočni pohod so se odpravile štiri skupine. Na poti je bilo tudi 5 kontrolnih postaj, kjer je morala vsaka skupina odgovorjati na vprašanja iz topografije, taktike o partizanskem vojskovanju in pokazati druge vojaške veščine.

Na pohodu so tokrat prvič sodelovali tudi mladi radioamaterji iz Zg. Tuhinja (YU-3 DMN/3) pod vodstvom že prekaljenega

Antona Kolarja. Bili so v nenehni zvezi z vsemi kontrolnimi postajami ter z zbornim mestom.

Tudi sam sem se napotil na Slape z eno od skupin

Kontrolna postaja 3! Ali me slišiš?

orientacijskega pohoda. Vodi jo je Jože Semprimožnik, ki mi je med potjo pripovedoval o zgodovini partizanskih bojev na pobočjih Menine planine. Pot je med

kramljanjem hitro minila, na vrhu pa so nas pričakali kres, dobra malica in ubrannim mestom.

Borcem in mladincem iz Tuhinja in Motnika je naj-

kdar ne vemo, kdaj bo spet treba zgrabiti za orožje in braniti domovino. Podobnih misli je bil tudi predsednik ZB NOV Tuhinjske Fone Podbevšek-Srečo, ki je dodal, kako pomembno je tudi ohranjanje tradicij in izkušenj iz NOB. Z zborovanja smo poslali tudi protestno pismo proti ravnanju avstrijske države, obsojanju naših koroških rojakov.

Po končanem uvodnem delu pa je spet zadonela pesem in v marsikaterih očeh so se zasvetile solze ob spominih na vojno, na vse padle žrtve. Tu so bili nekdanji borci Slandrove brigade, brigade M. Zidanskega, Kamniško-zasavskega odreda: Janez Pančur, Franc Hribar-Bogdan, Tone Stanjko-Stanko, Jože Baloh-Janko, Vencelj Kramar, Slapnikova mama in mnogi drugi.

Za tako uspešno prireditev se je treba zahvaliti predvsem predsedniku ZRVS tovarišu Poljanšku in sekretarju tovarišu Kaduncu, ki sta storila vse, da je srečanje kar najbolje uspelo.

ZVONE HRIBAR

METLA

V zadnjem času spet veliko govorimo o dobrem volju Švejk. Ne, ne o Haškovem ali Brechtovem, temveč o Tofovem občinskem kurirju Švejk v tretji svetovni reformi. Tof je tej drugi predstavi v okviru satiričnega kabareta Metla dal še podnaslov: melodrama za eno osebo in pol, radio, čisto navaden telefon in rdečo mareljo. S tem je že sam naštel vse glavne rekvizite, ki so pomagali edinemu nastopajočemu Janezu Hočvarju-Rifletu dobro urico zabavati kamniško publiko. Predstava je bila 9. oktobra zvečer in ljudje so do zadnjih kotičkov napolnili dvorano.

Scena je bila preprosta in domiselna. Poleg naštetih rekvizitov sta bila na zaveso pripeta še dva plakata s satiričnim besedilom. Morda se motim, vendar mislim, da je bilo besedilo tega Švejka mnogo bolj razgibano in polno novih domislic, kot pa je bilo besedilo prve Tofove predstave.

Občinski kurir Švejk je verna podoba malega občinskega uradnika, ki pozna ogromno ljudi in stresa iz rokava njihove življenjske modrosti in nauke. Njegovi pogovori in konflikti s šefom so polni drobnih satiričnih osti, včasih tudi s kancem boleče resnice. Vsekakor pa so najbolj »vžgalik« stavi in pripombe na razmere v naši družbi, ki jih je Rifle vr-

gela iz sebe kar tako mimogrede. Po smehu sodeč in dobri volji gledalcev sta Tof in Rifle dosegla cilj, ki sta si ga zastavila s svojim satiričnim kabaretom Metla.

Po končani predstavi sem odšla v garderobo in stekel

Tofov Švejk — Rifle

je takle pogovor: »Ti je bilo všeč?« me je takoj vprašal Rifle in hitro nadaljeval: »Monolog je strašna stvar.

Ves čas moram paziti, da »držim« poslušalce. Ko bi le za hip izgubil stik z njimi, bi bilo konec. Začeli bi se dolgočasiti.«

— Veliko nastopov si imel od krstne premiere, ki je bila 10. avgusta letos.

»Mislim, da je bilo vsega skupaj okrog štirideset predstav. Seveda nastopam le v Sloveniji, saj je Švejk satira na naše razmere in ni tako primeren za druge republike ali države.«

— Kako, da sta se s Tofom odločila ravno za to vrsto umetnosti?

»Od čiste umetnosti« so ljudje že utrujeni, kot so utrujeni že od lastnih težav. V satiričnih kabareti se lahko sprostiti, vidijo svoje in tuje napake, se jim smeji. Mislim, da je to zelo pomembna zvrst, ki pa je žal pri nas zelo redka. Poleg tega je tudi praktična, kar se tiče nastopov samih. Vidiš, vse rekvizite lahko zložim kar v tale kovček. Lahko pridem na vsak oder, ne glede na njegovo velikost. V vsaki najmanjši vasi lahko naredimo predstavo. In to je zelo pomembno. Sami moramo priti k prebivalstvu. Zato pa imamo vedno polne dvorane in še nas vabijo.«

— Je bilo težko vzdržati stik z našo, kamniško publiko?

»Ne, sploh ne. Kamniška publika je »fajna«, gledalci razumejo tudi najmanjše detajle. To vem po njihovem smehu. Pozna se, da je ta publika že nekako teatrsko izobražena. Očitno imajo tudi gostovanja Mestnega gledališča veliko zaslug za to.«

»Metla« dviga prah po Sloveniji, in glede na to, da bi se ga še marsikje radi ogledali, ga bo še nekaj časa.

SONJA HRIBOVŠEK

NAŠI TABORNIKI

Vodstvo odreda Bistriških gamsov je sklicalo delovni sestanek, da bi ugotovili, ali izpolnjujejo delovni program. V razpravi je bilo ugotovljeno, da delo v redu poteka. Mladinci so se udeležili štirih delovnih akcij, taborjenja v Bohinju, sodelovali so v akcijah rezervnih starešin, postavili tabor v Olševku, ko so imeli gimnazijci obrambni dan, opravili nekaj orientacijskih pohodov in pomagali živilski industriji Kamnik pri čiščenju površin. Program vzgojnostrokovnega izobraževanja sicer izpolnjujejo, vendar odredu manjka pedagoških in drugih sodelavcev. Tudi vodstvo občinske konference ZSM odredu ne nudi dovolj moralne in materialne pomoči. Vodstvo odreda se je zavzelo, da bo poslalo na tečaj vodnikov najboljše mladince in v svoje vrste privabilo študente, ki se pripravljajo na pedagoški poklic, in druge, ki imajo veselje do dela z mladino.

Taborjenje v Bohinju, ki je že tradicija, je v redu potekalo. Vodstvo odreda ni ugotovilo kakšnih pomembnih napak. O tem so se prepričali tudi nekateri starši otrok, ki so obiskali tabor. Stroški za taborjenje so znašali približno 10.100 din; približno polovico so plačali starši otrok, drugo pa organizacija. Vreme tabornikom letos ni bilo najbolj naklonjeno, zato tudi strokovnega programa pouka v naravi niso mogli uresničiti.

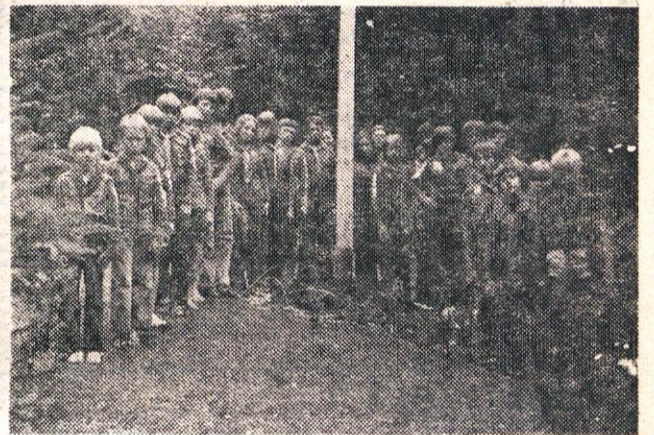
Na tej seji so bile izvršene tudi nekatere kadrovske spremembe. Imenovanih je bilo nekaj novih vodnikov in drugih odrednih funkcionarjev.

Za novega načelnika odreda je bil imenovan tovariš Orehek, ki ima že dolgoletne delovne izkušnje z mladino. Orehek je delaven in ugleden mladinec, zato je bil tudi predlog za njegovo imenovanje sprejet. Tudi dosedanjemu načelniku Zvonku Bohetu je bila izrečena zahvala za njegovo dolgoletno in požrtvovalno delo pri vodenju odreda.

Odredno vodstvo si je dalo veliko in težko nalogo, da bo še nadalje razvijalo in krepilo taborniško organizacijo. Program predvideva obsežno reorganizacijo; to je, da bi čimveč pridnih in delovnih mladincev vključili v tabornike. Ta organizacija ima že skoraj 50-letno tradicijo, v katero se vključujejo ljudje, ki imajo smisel za življenje z naravo, želijo spoznavati njene skrivnosti, lepote in kako jo moramo varovati. Taborniška organizacija pa ima poleg tega še eno pomembno nalogo, to je ob-

rambna vzgoja mladina. Še tako dober kabinetski pouk ne more zamenjati pouka v naravi, kot npr. hoja po azimutu, spoznavanje naravnih zakonitosti in drugo. To ima še poseben pomen v sistemu SLO. V želji, doseči ta cilj, si bo vodstvo odreda prizadevalo organizirati taborniške enote v Stranjah, Tuhinju, Komendi in Šmarci. Z oblikovanjem teh enot bi v okviru občine formulirali taborniško zvezo. Za izpolnitev te naloge pričakuje Odred Bistriških gamsov pomoč in sodelovanje družbenopolitičnih organizacij. Še posebej želi pomoč od občinskega vodstva ZSM, prosvetnih delavcev in seveda tudi od staršev, da bi poslali svoje otroke v organizacijo medvedkov in čebelic. Pričakujemo, da bo naš program glede reorganizacije, s tem pa tudi kvalitetnejše delo organizacije, izpeljan do spomladi prihodnjega leta.

A. KONDA

Kamniški taborniki v Bohinju.

PROJEKCIJA
ZIKA

750 let mesta Kamnika

59

Po deželno knežjem odloku je moral biti vsak grad oskrbljen s potrebnim ročnim in strelnim orožjem. Ob obisku komisarjev je bila na Starem gradu sledeče orožje: trije topovi na kolesih, en bakren možnar, en majhen top, dvaindvajset pušk, deset močnih drogov, eno staromodno stojalo za oklep. Razen tega je inventar navajal še modro obrobiljeno odejo za pod sedlo, platnen predpasnik in pet mrež za lov na jelene in dve mreži za volkove.

Brez dvoma je visokogorski grad nad Kamnikom bolj trpel kot drugi gradovi zaradi uničevalnih vremenskih neugod. Hudi viharji, snežni meteži in silni nalivi so zahtevali nenehna popravila. Graščaku so že prejšnje popravila poškodovanih mest spregledali tisoč goldinarjev od zastavne vsote, ki jo je moral plačati. Vendar so komisarji močno dvomili, ali je graščak porabil imenovano vsoto za zidavo in popravilo poškodb, ker niso mogli videti računov. Še več drugih nepravilnosti so mu očitali. Tako so manjkali zapisi o izrednih prejemkih, ki so jih predstavljala dolžna plačila, denarne kazni, lovške kazni, dne, rokodelske dajatve itd. Vzroki, ki bi morali biti navedeni v urbarju o popravilih, niso bili beleženi v ročnih urbarjih. K temu so prišle še tožbe, podložnih kmetov o navadno neopravičenem povišanju dajatev in tlake. Ko pa se je potem imetnik zastavnine Franc Thurn branil, da sprejme povišanje zastavne vsote za 16.000 goldinarjev povečano vsoto vicedomskemu uradu v Ljubljani, mu je nadvojvoda Karl leta 1574 odgovoril, da ga gospodstvo Stari grad. Zraven tega je bil okorel zagovornik in zaščitnik protestantov. Zapustil je Kranjsko in se z ženo in otroki preselil na Češko, kjer je postal ustanovitelj češke veje grofov Thurnov, ki so se posebno izkazali v bojih ob tridesetletni vojni. Zastavnino Stari grad je prevzel njegov nečak Ahac Thurn, ki pa je samo dve leti prebival s svojo družino v visoki trdnjavi nad Kamnikom. Ko mu je strela ubila hčerko, se je preselil v svojo hišo — grajski dvor — v mesto, dokler ni bilo končano zidanje novega gradu na Križu.

Poslej noben najemnik zastavnine ni hotel več stalno bivali na Starem gradu. Ker grad ni več popolnoma ustrežal svojemu namenu in se je vlada bala visokih vzdrževalnih stroškov, so prepustili utrdbo razpadu. Leta 1670 se je zrušila streha in samo z opeko kriti stolp na južnem obrambnem zidu je še ostal. Nekaj let kasneje ga je naslikal slavni kranjski kronist Valvasor. (O tem glej še III. Kamniški zbornik 1957).

Kaj pa vemo o Ahacu Thurnu, zadnjem graščaku, ki je prebival na Starem gradu in je s svojo preselitvijo v Kamnik in kasneje na Križ zapustil usodo gradu? Ahac Thurn se je rodil leta 1529 kot prvi sin Antona

Thurna. Posvetil se je vojaškemu stanu in se je že zgodaj uveljavil v kranjskem javnem življenju. Od leta 1562 do 1567 je bil poslanec na zboru Kranjske. Leta 1563 je prisostvoval kronanju Maksimilijana II. za ogrsko-hrvaškega kralja. Večkrat se je udeležil bojev proti Turkom in leta 1566 se je boril s svojim ujemcem Nikolo Zrinjskim v oblegani trdnjavi Sigetu proti sultanu Solimanu. Leta 1568 je bil deželni upravitelj (Landesverweser) Kranjske, ki jo je zastopal 11. septembra 1571 pri ženitvi nadvojvode Karla z Marijo Bavarsko. Kot predsednik bojnega sveta je za časa vladarja cesarjeve Maksimilijana II. in Rudolfa II. vodil zidanje trdnjave v Karlovcu. Oženjen je bil s Polikseno Šlik. Na robu kamniške starogradske posesti si je začel zidati graščino Križ, leta 1574 pa je prevzel zastavnino Stari grad po svojem stricu Francu, ko se je leta 1576, ko mu je strela ubila eno od hčera. Kakor bomo videli, je v Kamniku nudil vso zaščito in podporo protestantom.

Še leta 1592 je kot svetovalec v vojaških zadevah krenil na vojni pohod proti Turkom z mejnim grofom Karlom Burgundskim, sinom nadvojvode Ferdinanda. Dve leti kasneje pa se je spet boril s Turki v spremstvu nadvojvoda Maksimilijana. Po pričevanju sodobnikov je bil Ahac duhovit in odločen mož, zelo hraber v bojih in zavzet za znanost ter navdušen pristaš protestantizma. Umrl je leta 1597, pokopali pa so ga v grajski kapelici na Križu. Njegov sin Ivan Ljudevit je postal utemeljitelj blajburške veje Thurnov, ko je leta 1621 podedoval po svojem stricu Ivanu Ambrožu Pliberku, Zelezno Kaplo in Kamen na Koroškem. Ivan Ambrož je bil tajni svetnik nadvojvode in je silno pomnožil svoje premoženje. Ker so mu pomrli otroci in žena, je svoje imetje zapustil sorodnikom. Ivan Ljudevit potem ni več prebival na Križu. Koroška dediščina je bila zanj mikavnejša kot pa kamniško starograjsko gospostvo.

Iz naših dosedanjih navedb vidimo, da je bil Ahac Thurn proslavljen vojaški poveljnik in cenjen politični veljak, ki je užival nenavaden ugled. Zato so imeli kamniški protestanti v njem mogočnega zaščitnika, ki jim je nudil vso pomoč kakor že prej njegov predhodnik Franc Thurn. Omenili smo že nekaj o življenjski dejavnosti prednika Jurija Jurisica, ki je poznan kot Jurij Kobila in so ga leta 1563 izgnali iz Kamnika. Leta 1559 se je kamniški župnik Ivan Steinez odpovedal fari, ki jo je potem dobil Jurij Sichel. Ko so mu leta 1565 vzeli farno, jo je prevzel Anton Šekar, njegov kaplan pa je bil Andrej Schwab.

Kot že vemo, so se protestanti shajali na Zapricah, kjer jih je ščitil Lamberger. V Kamniku jim je že baron Ahac

Thurn dal v svoji hiši na voljo sobo za molalnico, v kateri so se tudi poročevali, pokopavali pa so jih na samostanskem vrtu, pozneje pa v Podgorju, ki je bilo takrat še v menški fari. Sodijo, da je v Kamniku živelo nad 50 protestantskih družin, ki so se kaj malo brigale za nadvojvodove ukaze o zatiranju protestantizma. Ko so iz Velesovega izgnali protestantskega duhovnika Lukeža Avniča, so ga Kamničani sprejeli v mesto. Tudi trije drugi protestanti so našli zatočišče v Kamniku in Kamničani so jih celo volili v mestno starešinstvo. Baron Ahac Thurn je leta 1571 zastopal Kranjsko pri ženitvi nadvojvode Karla z Marijo Bavarsko. Bila je zelo pobožna in je odločilno vplivala na svojega moža, da je ostro nastopil proti protestantom. Leta 1574 je nadvojvoda zapovedal kamniškemu sodniku in svetovalcem, naj odstranijo iz mestnega sveta vse protestante in zaprejo vsakega predikanta, ki bi se pokazal v mestu, v Podgorju in v mestu pa naj prepovedo tajne sestanke in pridige. Mestni sodnik Gregor Kramar je v pričo župnika in svetovalcev Antona Križana in Mihaela Sporerja dal ta ukaz javno prebrati na trgu. Protestanti so takoj odstopili iz mestnega sveta, protestantski meščani pa so se pritožili in prosili, da bi smeli ostati zvesti svoji veri. Katoliški meščani so z velikim veseljem proslavili nadvojvodov ukaz in celo izgnali iz mesta meščana, ki mu je bil pastor krstil otroka.

Zdaj je vzel protestante pod zaščito baron Ahac Thurn na Križu, ker se protestantski predikanti niso upali prihajati v Kamnik, shodov na Zapricah in v Podgorju pa tudi ni bilo več. Na gradu na Križu je nekaj časa pridigal predikant Marko Kumprecht, ki je bil tudi nastavljen za pridigarja v Ljubljani. Vsi protestanti iz kamniške okolice pa tudi meščani iz Kamnika so vsako nedeljo in praznik hodili na Križ. Voditelj kamniških protestantov je bil neki Flerič. Leta 1594 je nadvojvoda Ferdinand ukazal, da se mora Flerič pokoriti kamniškemu župniku ali pa zapustiti mesto. Toda takrat so imeli Kamničani hude skrbi zaradi župnika Mateja Mroine. Patriarh Frančišek Barbara je prišel v Kamnik, kjer so župnika tožili zaradi nepravilnosti pri tehtanju. Farni ključar Jurij Winkler je župnika iz jeze preveč očrnil in mu je bilo kmalu žal, mestni sodnik in svetovalec pa sta se z vlogo z dne 27. oktobra 1593 zavzela za župnika Mroina (Marzina), češ da se ni posluževal goljufive mere. Vendar pa so Mateja Mroina, ki je imel tudi ljubljanski kanonikat in je bil sumljiv protestantizma, že prihodnje leto odstavili. Mroina se je zatekel k nekemu kmetu v okolico, nato pa v Kranj.

(se nadaljuje)

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE

»GRADITELJ«

Kamnik, Maistrova 7

čestita za 29. november in se priporoča za naročila vseh gradbenih del

TITAN,

tovarna kovinskih izdelkov in livarna Kamnik

Proizvaja:

- cevne spojnice (fitinge) v celotnem asortimentu v pocinkani in nepocinkani izvedbi od 3/4 do 2"
- navadne in varnostne ključavnice s cilindričnimi vložki za stavbno mizarstvo in pohištvo
- ulitke iz temper litine za avtomobilsko, elektro in strojno industrijo

Cenjenim odjemalcem priporočamo naše izdelke in jim čestitamo ob dnevu republike — 29. novembru

SVIT KAMNIK

čestita ob dnevu republike, 29. nov., in priporoča svoje izdelke za široko potrošnjo:

- purol, neostik, mebloton, lesk, motogril kot tudi tehnično keramiko, elektroizolacijski material, modne gumbel

KOČNA,

trgovsko podjetje na veliko in malo

čestita vsem delovnim ljudem ob dnevu republike — 29. novembru

MARTINA SKOFIC

OPTIKA KAMNIK, Slandrova 14

Čestita ob dnevu republike ter se priporoča cenjenim strankam

- izdelovanje očal vseh vrst po receptu ali brez
- smučarska in sončna očala

VSEM DELOVNIM LJUDEM OBČINE KAMNIK ČESTITA OB DNEVU REPUBLIKE IN SE PRIPOROČA

STANISLAV PIRŠ
SOBOSLIKARSTVO IN PLESKARSTVO
ZG. TUHINJ št. 9 — 61219 Laze

SREČO KRMARAVNAR

FINOMEHANIKA

KLJUČAVNICARSTVO

61218 KOMENDA 25/B — telefon (061) 841-072

Čestita za dan republike 29. november ter se priporoča cenjenim strankam:

- izdelovanje ključavnic posebnih izvedb
- popravilo vseh vrst avtomobilskih in drugih ključavnic
- pomoč pri izgubi stanovanjskih ključev.

Svet delovne skupnosti

Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Kamnik

razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

1. pravnika

2. referenta za nadzor

Pogoji:

1. dipl. pravnik ali pravnik ali diplomant VUS, zaželena praksa
2. dipl. gradbeni inženir ali gradbeni tehnik s strokovnim izpitom in pooblastilom, da lahko nadzoruje gradbena dela, zaželena praksa.

Poteg tega morajo kandidati izpolnjevati še na slednje:

- da so družbenopolitično aktivni in moralnopolitično neoporečni;
- kandidati naj pošljejo prijave s kratkim opisom dosedanjega dela in dokazili o izpolnjevanju pogojev na naslov:

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE KAMNIK, Cankarjeva 11, v najmanj 10 dneh od javne objave oz. do zasedbe delovnega mesta z op.: »za razpisa«.

Osební dohodki so določeni po sporazumu.

Občinska konferenca

ZSMS Kamnik

SKUPŠČINA OBČINE KAMNIK — soba 35

ali tel. 831-026

razpisuje

prosto delovno mesto

ADMINISTRATORKE

Kandidatke morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- administrativna šola
- moralnopolitične kvalitete

Prijave pošljite na gornji naslov v 8 dneh od dneva razpisa.

OBVESTILO

Na Vrhpolju (pri gasilskem domu) je odprta nova prodajalna plina. Montiram, popravljam in nadziram plinske štedilnike in peči.

Jože Kladnik, Vrhpolje 7/14, Kamnik

SPET NA ROBEŽ

Prvega odkritja spomenika NOB na Robežu septembra 1973 se je zasedlo okrog 20 članov ZB NOV KAMNIK. Takrat je mogočno odmevala partizanska pesem po bližnjih koroških gričih okrog Malega Obirja in kar dozdevalo se nam je, da njegovo življenje ne bo dolgo. Niti 14 dni ni stal na kraju, kjer je bila avgusta 1942 prva bitka koroških partizanov s Hitlerjevimi četami. Razstrelili so ga naši smrtni sovražniki, ljudje, zastrupljeni z nacistično hajamtdinstovsko miselnostjo.

K ponovnemu odkritju spomenika 24. 10. 1976 pa je odšlo iz Kamnika za poln avtobus udeležencev NOV. Zastopana je bila tudi mladina. Peljali smo se po Mežiški dolini, skozi PREVALJE in čez obmejni prehod HOMEČ prispeli na avstrijsko Koroško. V poznem jesenskem, nekoliko meglestem vremenu smo se peljali po prazni Koroški. Kakor izumrla je bila. Prehitelo nas je nekaj osebnih vozil z jugoslovansko registracijo — in to je bilo vse.

Pri odcepju na ROBEŽ nas je na hiši prvičkrat pozdravila avstrijska zastava, spodaj pa smernik — v slovenščini — na ROBEŽ. Med potjo skozi gozd so izza dreves gledali avstrijski žandarji. Ob prihodu na prireditveni prostor je bila na desni vrsta vozil — kar 19 z naravno za snemanje — čuvarjev avstrijskega reda. Na nasprotni strani pa je bila dolga vrsta avtobusov iz Trsta, Gorice, Novega mesta, Ljubljane in z Gorenjske. Ogromno je bilo osebnih vozil, med njimi tudi s koroško registracijo.

Ko smo prišli, je že govoril tov. Gašper PRUSNIK, predsednik Zveze koroških partizanov. Tržaški pevski zbor je svoj dveurni program čudovito odpel. Ko so zapeli NA JURIŠ... nas je nekaj zgrabilo pri srcu, da smo se mračno ozrli na bližnje

avstrijske žandarje ob smrekah in grmovju, nekaterim pa se je zasolilo oko, ker so se zavedali, kako na naši zemlji zatirajo Slovence. Dr. Franci ZWITTER je v pretresljivem govoru dejal, da si človek ne more izbirati matere, tako tudi narodnosti ne in veliko Slovencev je že klonilo silnemu pritisku. Svečanost se je spremenila v protestno zborovanje proti preštevanju koroških Slovencev.

Predsednik tov. Mirko PODBEVSEK je v imenu občinskega odbora ZZB NOV položil lovorjev venec k ponovno odkritemu spomeniku, kjer so bili že venci iz Trsta, Udina in drugod. Med programom so prisotne pozdravili tudi: udeleženec bojev na ROBEŽU, slovenski odbornik, predstavnik avstrijske komunistične partije, predstavnik tržaških partizanov, med katerimi sta bila tudi dva zapornika koncentracijskega taborišča Dachau v izvorni zaporniški obleki. Ob zaključku svečanosti je mladina zaplesala kolo ob partizanskih pesmih.

Odšli smo se z ROBEŽA, toda v ušesih so nam še vedno brneli besede tovariša GASPERJA: »Nič lažjega ni kot to, da ga spet oskrunijo, saj proti nacističnemu vandalizmu, proti zločinu še ni zrasla zdravilna roža, kar najbolj vedo avstrijski kriminalisti. Zato skrbno čuvajmo našo narodno zavest, čuvajmo pridobitve NOB in protifašističnega boja, skrbno čuvajmo v srcu sliko domovine, čuvajmo in negujmo ljubezen do lastnega naroda, svetinje svojih očetov in dana nam bo moč pri delu za boljšo bodočnost koroških Slovencev.«

Ob prestopu državne meje v Podlublju smo vsi srečno vzdihili: Kako je lepo pri nas! Začutili smo globoko spoštovanje do naše socialistične domovine Jugoslavije.

S. P.

Tečaj za poni eksprese, mopede in motorne kultivatorje

AVTOMOTO DRUŠTVO KAMNIK

Prijavite se lahko v pisarni AMD Kamnik, Trg svobode 6.

Število udeležencev tečaja je omejeno.

Osnovna šola Komenda — Moste

razpisuje prosti delovni mesti

računovodje

s polnim delovnim časom za nedoločen čas

Pogoj: ekonomska srednja šola.

Kandidat bo opravljal poleg računovodskih tudi tajniške posle.

kuharico šolske mlečne kuhinje

Pogoj: poklicna šola gostinske stroke ali nekvalificirana delavka, ki ima veselje do dela v šolski mlečni kuhinji.

Kandidati naj pošljejo prijave z življenjepisom in dokazili o izobrazbi Komisiji za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu pri Osnovni šoli Komenda-Moste.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame, tete in sestre

MARIJE PURGAR

iz Kamnika, ulica Kamniško-zasavskega odreda 10

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste počastili njen spomin, nam izrekli sožalje ter jo spremljali na njeni zadnji poti. Hvala vsem za podarjeno cvetje in vence. Posebno se zahvaljujemo zdravniku doktorju Dušanu Staretu, Društvu upokojencev Kamnik in predsedniku društva Matiji Sterletu za srce segajoče poslovljne besede kakor tudi pevcem za v slovo zapete žalostinke

Žalujoča hčerka Vlasta in sin Hinko
Kamnik, Godič, dne 12. novembra 1976

KRAJEVNA SKUPNOST DUPLICA

Na 19. redni seji sveta krajevne skupnosti Duplica so sprejeli sklep, naj bi predvidene ulice na Bakovniku asfaltirali, kot je bilo že sklenjeno. Ker bo zagotovljenih 310.000 din premalo za opravilo vseh del, bo svet krajevne skupnosti najel premostitveni kredit. Svet krajevne skupnosti je zagotovil prostovoljnemu gasilskemu društvu Duplica, da bo v letu 1977 dobilo 35.000 din dotacije za dograditev gasilskega doma.

Na prošnjo ZMS Duplica bo krajevna skupnost kupila napravo za ozvočenje, če bodo na voljo ustrezna finančna sredstva. Aparaturo bo dala v uporabo mladinskemu aktivu.

Na seji so govorili tudi o organizaciji civilne zaščite ter sklenili, da opremijo eno enoto civilne zaščite.

Izbrali oziroma imenovali so tudi več občanov v organe samoupravnih skupnosti in razne odbore.

ml.

POSVETOVANJE O VELIKI PLANINI

Na pobudo izvršnega sveta Skupščine občine Kamnik je bilo 27. oktobra posvetovanje o Veliki planini kot pomembni turistični rekreacijski točki za Ljubljano in vso njeno bližnjo okolico. Posvetovanje je bilo v zvezi s predvideno novelacijo urbanističnega plana za Veliko planino.

Na posvetu je bilo izrečeno mnogo graja na dosedanje slabo delo, upravljanje objektov, gradnjo nekaterih ne preveč dobro premišljenih naprav in brezobzirnih traktorskih prevozov po Veliki planini, ki režejo rušo, delajo široke kollesnice in omogočajo erozijo skromne zemeljske plasti.

Ozja in širša javnost je zainteresirana za smotrno izrabo tako lepega in romantičnega kotička slovenske zemlje, zato je bilo upravičeno naštevane vseh negativnih pojavov ki jih lahko opazimo skoraj na vsakem koraku. Ugotovljeno

Iz krajevnih skupnosti

je bilo, da so bili premalo premišljeni gradnje nekaterih smučarskih vlečnic in poseki drevja na njihovih trasah. Ne preudarjena je bila tudi gradnja podaljšanja sedežnice od Zelenega roba na Gradišče itd.

Govora je bilo tudi o gradnji podaljške ceste od Kranjskega Raka do Marjanovih njiv pod Gojsko planino, ki bi dejansko omogočila pristop z avtomobili pod samo Veliko planino. To bi tudi zagotovilo ustrezno preskrbo domov na Veliki planini. Gozdarji, zaradi možnosti smotrnejšega izkoriščanja lesenih zaloz v predelu Velike planine, zagovarjajo še podaljšek gradnje poti do planine Dol. Udeleženci posvetovanja so bili enotnega mnenja, da nikakor ne bi smeli dovoliti oziroma omogočiti motornega prometa po sami planini.

Na posvetu je bilo ugotovljeno, da investitorji na Veliki planini niso izpolnili vseh nalog in obveznosti in da imajo premalo posluha za nadaljnji razvoj in solidnost tega turističnega centra. Bolj so nagnjeni k improvizaciji in hitrim rešitvam, mnogokrat pa so dobro zasnovani načrti ostali samo polovičarsko izvedeni.

Kritično je bilo ocenjeno delo in zanimanje podjetja Viator, ki kot glavni in najvažnejši dejavnik na Veliki planini na posvetovanje ni poslal svojih predstavnikov niti delavcev, ki so zadolženi za promet in gostinstvo na Veliki planini.

Planšarji so v razpravi ugotovili, da planinsko pašništvo počasi peša, in bi mu morali nuditi več gospodarske pomoči, saj Velika planina brez planšarstva ne bi pomenila več tistega, kar pomeni danes.

Na posvetu ni bilo sprejetih nekih formalnih zaključkov in sklepov, razgaljena pa je bila vsa problematika, ki se je v teku let nakopila in jo bo potrebno pri novelaciji urbanističnega plana Velike planine upoštevati.

ml.

PREDSEDNIKI KS NA SESTANKU

Na zadnjem skupnem sestanku so predsedniki svetov krajevnih skupnosti občine Kamnik govorili o medsebojnem kreditiranju krajevnih skupnosti. Ugotovili so namreč, da so na tekočih računih nekaterih krajevnih skupnosti precejšnja finančna sredstva, druge skupnosti pa nimajo dovolj denarja za plačilo predvidenih investicij. Po sedaj veljavnih predpisih mora imeti vsak investitor, pred pričetkom del, zagotovljeno plačilo stroškov. Glede na tako stanje bi si krajevne skupnosti lahko med seboj pomagale s posojanjem sredstev. Zato so se dogovorili, da bodo podpisali samoupravni sporazum o medsebojnem kreditiranju, ki naj bi krajevnim skupnostim, ki imajo sicer zagotovljena, ne pa še zbrana sredstva, omogočilo uresničiti planirane investicije. Najemniki kreditov bodo zagotovili vračilo s tekočimi dohodki KS. Krediti bodo praviloma kratkoročni, tako rekoč samo premostitveni.

Na sestanku so tudi razrešili dolžnosti dosedanje računovodkinje krajevnih skupnosti Kati Zagorc, ki odhaja v pokoj, namesto nje pa so sprejeli novo računovodkinjo Vero Pšeničny, ki bo prav tako, kot je Kati, vodila računovodstvo za vse krajevne skupnosti.

Tovarišici Kati so se zahvalili za njeno dolgoletno in nesebično delo.

ml.

ZEMELJSKA PLAZOVA

NA CESTI KAMNIK—VRANJA PEČ

Oktobrsko deževje je sprožilo dva zemeljska plazova na cesti Kamnik—Vranja peč na odseku pred Zg. Palovčami. Plazova sta odrgala del cestišča, tako da je promet s težjimi vozili onemogočen. Občinska komisija si je škodo že ogledala in bo predlagala občinski skupščini čimprejšnjo popravilo ceste. Stroški še niso izračunani, vendar pa je ugotovljeno, da bodo precejšnji, ker bo potrebno vgraditi nekaj tisoč kubičnih metrov nasipa.

Plazova sta predvsem posledica strmih nagibov zemljišč nad cesto in pod cesto ter slabega odvajanja voda.

ml.

IZ SREDNJE VASI

Na 9. seji sveta krajevne skupnosti Srednja vas so ugotovili, da bodo v letošnjem letu imeli skupno okrog 50.000 din dohodkov, ki jih bodo namenili za:

- 10.000 din za nabavo oblek mladincem, članom prostovoljnega gasilskega društva Srednja vas,
- 5.725 din za urejanje poti,
- 38.000 din za novo zajetje vodovoda za naselja Loke, Potok, Vaseno in Pirševo.

ml.

GARAZO vzamem v najem. Nevenka Marčijan, Rozmanova 6, Kamnik

NAŠ PRISPEVEK ZA POSOČJE

Zap. št.	Ime organizacije, ustanove, društva in posameznika	Skupna vred. pomoči (den. in materialne)	Obveznost (2 dnevna neto OD)
1	2	3	4

I. GOSPODARSKE ORGANIZACIJE

1. Alpetour — tovor. promet K.		14.840
2. Alprem	93.841	84.130
3. Borovo — trgovina K.	748	2.338
4. Dinos — poslov. K.		200
5. Elektro Lj. — okolica K.		5.304
6. Emona — kmet. kooperacija	1.482	3.300
7. Emona — Market trgovina K.		4.992
8. Eta — živilska industr.	120.849	73.662
9. Gostilna »Pri Grog«	396	392
10. Gozdno gospod. — TOZD Kam.	23.234	17.568
11. Graditelj	109.808	90.624
12. Induplati — poč. dom M. plan.	516	248
13. Istra-Benz		1.290
14. Jugotekstil ONA-ON trgovina		2.106
15. Kemijska industrija K.	315.166	258.540
16. Kočna — trg. podj.	78.424	83.678
17. Komunalno podjetje	34.766	24.124
18. Koteks-Tobus		260
19. Kozorog	12.091	5.004
20. Ljubljanske mlekarne		1.296
21. Ljubljanski dnevnik trg.		820
22. Lončarsko podj. Komenda	7.162	5.544
23. Medex — bife		840
24. Menina	113.371	54.144
25. Metalka — trg. K.		4.046
26. Modna konfekc. Krim K.		648
27. Peko — trg. K.	256	448
28. Perutnina — farma Duplica		24.080
29. Petrol — servis K.		3.510
30. Plan. društvo Lj.-matica K. B.		1.800
31. Planika — trg. K.		732
32. Planika — gost. podj.	7.267	8.580
33. Podjetje Meso	20.896	24.600
34. Podjetje za PTT promet		12.844
35. Projekt — TOZD K.	14.586	23.958
36. Samoupr. stan. skupnost	5.439	4.550
37. Slovenijašport — trg. K.		636
38. Stot	608.455	427.230
39. Svilanit	296.222	229.260
40. Svit	538.970	141.732
41. Rudnik kaolina	71.918	76.692
42. Titan	448.761	450.856
43. Tobak — trg. K.		2.408
44. Tovarna usnja	253.995	210.420
45. Triglav — konfekc. K.		400
46. Usluga — obrtno podj.	8.630	6.238
47. Veterinarski zavod	2.239	2.416
48. Viator — TOZD in poslov. K.	27.608	46.836
49. Zarja	137.660	50.184
50. Združenje samost. obrtnikov	26.866	
51. Zmaga — trg. K.		520
52. Zito — pekarna K.	8.713	16.262

II. NEGOSPODARSKE ORGANIZACIJE

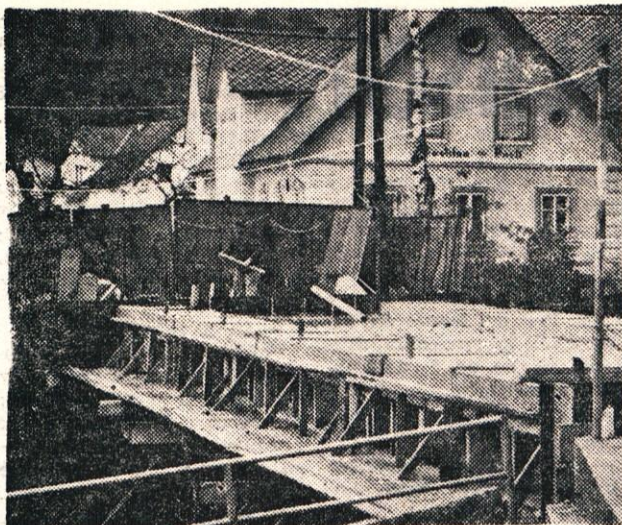
1. Arboretum V. potok	9.680	8.370
2. Delavska univerza	1.827	2.064
3. Delavski dom	2.460	2.772
4. Dijaški dom	5.917	6.000
5. Dom upokojenecv	8.458	10.138
6. Gimnazija	12.098	6.720
7. Glasbena šola	2.972	2.800
8. Kino podj.		870
9. Komite obč. konf. ZKS	1.026	1.056
10. Komunalni zavod za zaposlov.		1.632
11. Krajevna skupnost Kamnik	3.195	1.344
12. Kulturna skupnost	292	
13. Lekarna	9.021	5.148
14. Ljubljanska banka	13.932	11.648
15. Ljudska knjižnica	1.178	992
16. Muzej	621	1.240
17. Obč. izobraž. skupnost	1.220	1.068
18. Obč. konf. SZDL	918	916
19. Obč. konf. ZSMS	157	
20. Obč. odbor RK	10.000	402
21. Krajevna org. RK Črna	4.600	
22. Obč. sindikalni svet	11.030	1.032
23. Občinsko sodišče	5.306	5.120
24. Obč. sodnik za prekrške	1.803	1.272
25. OŠ Fr. Albrehta	25.000	23.868
26. OŠ T. Brejca	17.708	19.942
27. OŠ Komenda — Moste	8.045	7.644
28. OŠ Stranje	9.270	8.990
29. Otroški vrtec A. M.	6.315	14.520
30. Reg. zdravstvena služba		2.352
31. SDK — podr. K.	2.084	4.200
32. Skupščina obč. K.	45.826	41.406
33. Tekstilni inšt.	18.495	14.080
34. Zdravstveni dom	35.343	32.926
35. Zavod za uspos. IM	35.020	36.576

III. POMOČ DRUGIH DPO IN DRUŠTEV

1. OOS uprave SOB	3.250	
2. OOSZMS — DPS obč. K.	250	
3. OOSZMS — Volčji potok	420	
4. OOSZMS — Srednja vas	320	
5. OOSZMS — Smartno	340	
6. OOSZMS — Kamnik — jug	60	
7. Obč. odbor ZRVS K.	3.000	
8. Društvo upok. (MU K. — Laze)	5.000	
9. Pevsko društvo LIRA K.	2.000	

Skupaj zbranih sredstev v občini: 3.714.492 ali 133 %

Stanje 21. 10. 1976

Vse kaže, da bo novi most v Stranjah kmalu nared. Foto: J. Ogrinc

NOVE NALOGE

Na 13. seji je svet krajevne skupnosti Kamnik obravnaval vprašanje organizacije civilne zaščite na svojem območju in več drugih komunalnih zadev.

V razpravi so ugotovili, da je sedaj kaj malo pogojev za uspešno organiziranje civilne zaščite, saj KS nima na voljo niti prostora za delo odbora niti potrebnih skladišč za raznovrstni material. Odbor CZ ima veliko težav zaradi preseljevanja in razporejanja obveznikov. Tudi finančna sredstva glede na potrebe niso zadovoljiva. Članom sveta je nerazumljivo tudi to, da področje civilne zaščite KS Kamnik vključuje tudi krajevni skupnosti Podgorje in Vranja peč, ker ima že sama preveč nerešenih zadev.

Svet je sklenil, da o vprašanju civilne zaščite v KS Kamnik seznanijo predsednika skupščine in druge pristojne občinske organe, ter pričakuje od njih vso organizacijsko in materialno pomoč.

Svet je obravnaval tudi pereče vprašanje kanalizacije in asfaltiranja Ogrinčeve ulice, kanalizacije Neveljske poti ob Prašnikarji, gradnje kanalizacije v novem naselju na Jeranovem in asfaltiranja dela Kebetove ulice.

Za gradnjo kanalizacije in asfaltiranje Ogrinčeve ulice bodo občani te ulice prispevali povprečno po 10.000 din na hišo, skupni stroški pa bodo znašali nad 400.000 din. Z

gradbenimi deli bodo začeli še letos, če bo vreme ugodno, sicer pa zgodaj spomladi.

Neveljska pot ima povsem neurejeno kanalizacijo, zaradi česar se vse gospodinjске odplake stekajo v občestni jarek in ob nalihv tudi na cesti, kar povzroča veliko neprijetnosti prebivalcem in ogroža zdravstveno varnost. Po naročilu KS je Hidroinženiring Ljubljana izdelal načrt za kanalizacijo. Stroški gradnje bodo znašali okoli 600.000 din, od katerih bodo del prispevali tudi tamkajšnji prebivalci.

Pav tako so izdelani načrti za gradnjo prvega dela kanalizacije na Jeranovem. Gradili jo bodo postopoma glede na možnosti zbiranja finančnih sredstev. Urediti to vprašanje pa je nujno, kajti brez predhodne ureditve kanalizacije ni mogoče urejati in asfaltirati cest in ulic v tem predelu Kamnika.

Ko je krajevna skupnost urejala spodnji predel Zaprice, je zaradi nezainteresiranosti občanov ostalo polovica Kebetove ulice neasfaltirane. Prebivalci tega predela šele sedaj ugotavljajo pomembnost urejene okolice, in predlagajo, naj bi z njihovim denarnim deležem uredili tudi še preostali del ulice.

Svet krajevne skupnosti je sklenil, da bo vsa gradbena dela oddal najboljšeemu ponudniku ob garanciji, da bodo tudi strokovno in kvalitetno opravljena.

KAMNIŠKA KRONIKA

POROKE

Peter ČEKVA, pečar iz Laniš, star 24 let, in Marija GRILC, delavka iz Sidraža, stara 21 let;

Andrej HRIBAR, delavec iz Praproč v Tuhinju, star 19 let, in Franciška BALOH, nezaposlena s Klanca, stara 15 let;

Lovrenc KERN, delavec s Klanca, star 25 let, in Marta JERMAN, prodajalka iz Vojskega, stara 19 let;

Janez KOTNIK, uslužbenec iz Porebra, star 27 let, in Marinka DROLIC, šivilja iz Podhruške, stara 21 let;

Julij OCEPEK, stroj. ključavničar z Duplice, star 22 let, in Majda TOPOLINJAK, delavka z Duplice, stara 22 let;

Janez OSOLNIK, delavec iz Špitaliča, star 26 let, in Marijeta SLAPNIK, delavka z Zlatega polja, stara 22 let;

Franc RAJŠP, kv. mizar iz Bistričice, star 25 let, in Marjeta ERJAVSEK, delavka iz Bistričice, stara 24 let;

Franc SEMEN, priučen ključ. iz Podgorice, star 32 let, in Julijana ČEBULJ, delavka z Brega, stara 24 let;

Janez SLUGA, analitik dela iz Kamnika, star 25 let, in Marija BERGANT, prodajalka iz Podgorja, stara 22 let;

Milan SUBELJ, vod. inštalater s Križa, star 29 let, in Rozalija KUNSTIČ, frizerka iz Kamnika, stara 22 let;

SMRTI

Maksimiljan BURJA, kmečki delavec iz Snovika, star 44 let;

Ida KADIVC, osebn. upokojenka iz Ljubljane, stara 85 let;

Franc KEMPERL, osebni upokojenec iz Županjih njiv, star 85 let;

Tomaž KERSMANC, osebni upokojenec iz Kamnika, star 78 let;

Štefan KOCIPER, delavec iz Podboršta, star 41 let;

Antonija MARTINC, osebn. upokojenka iz Stahovice, stara 72 let;

Franc REPANSEK, osebni upokojenec iz Kališ, star 67 let;

Marija TAVČAR, gospodinja iz Kamnika, stara 80 let;

Franc ZAMJEN, soc. podpiranec iz Bistričice, star 84 let;

LJUBLJANSKA BANKA,

podružnica Kamnik

čestita vsem vlagateljem hranilnih vlog, potrošnikom in vsem občanom ob dnevu republike — 29. novembru

Obrtno podjetje

USLUGA KAMNIK

čestita ob dnevu republike vsem občanom

LONČARSKA OBRтна ZADRUGA KOMENDA

Iskreno čestita ob dnevu republike

MENINA,

tovarna pogrebne opreme Kamnik-Smarca

čestita ob dnevu republike, 29. novembru, vsem poslovnim partnerjem in vsem delovnim ljudem

GOZDNO GOSPODARSTVO LJUBLJANA, OBRAT KAMNIK

čestita vsem delovnim ljudem ob dnevu republike, 29. novembru

KOMUNALNO PODJETJE KAMNIK

čestita vsem delovnim ljudem ob 29. novembru

Vsem gostom in občanom čestita ob 29. novembru

GOSTINSKO PODJETJE

PLANINKA KAMNIK

Cenjenim gostom se priporočamo

MESO KAMNIK

čestita ob 29. novembru svojim odjemalcem in vsem delovnim ljudem

ŽIVILSKA INDUSTRIJA KAMNIK

čestita vsem občanom in poslovnim partnerjem ob 29. novembru, dnevu republike

ŽITO LJUBLJANA,

obrat Vesna v Kamniku

čestita vsem delovnim ljudem za 29. november

Cestitkam za 29. november se pridružuje

Industrija pohištva

STOL KAMNIK

Tekstilna tovarna

SVILANIT KAMNIK

čestita vsem svojim kupcem za 29. november in priporoča svoje izdelke:

- frotir brisače
- frotir plašče za dom in plažo
- modne kravate

TOVARNA USNJA KAMNIK

čestita za dan republike in želi mnogo delovnih uspehov kupcem, poslovnim partnerjem in vsem delovnim ljudem

KEMIJSKA INDUSTRIJA »KAMNIK« KAMNIK

čestita za dan republike in priporoča svoje izdelke:

RAZSTRELIVA: praškasta, vodoplastična, metanska, seizmična

SMODNIKI: rudarski in lovski

VZIGALNA VRVICA: počasji goreča

METALURSKO LIVARSKA SREDSTVA: eksotermne mase in posipi, termoizolacijske mase in posipi, ločilnici, livni praški

ALUMINIUM PASTE

ALUMINIUM PRAH

PIROTEHNIČNI PROIZVODI za rudarstvo, ognjemet

PLASTICNE FOLIJE IN IZDELKE: polietilenski rokavi in folije, polietilenske vrečke, tiskane in netiskane, polipropilen folije in vrečke, tiskane in netiskane ter nylon folije

Iskrene čestitke za 29. november — dan republike

INDUSTRIJSKO PODJETJE

ALPREM KAMNIK

priporoča svoje izdelke in usluge:

- izdelovanje in montaža oken, vrat, vetrolofov, pregradnih sten, fasad itd. iz aluminija
- opremo za samopostrežne in klasične trgovine vseh vrst
- stavbno ključavničarstvo

ZARJA,

obratno in montažno podjetje Kamnik

čestita za 29. november, dan republike, in priporoča storitve v svojih obratih

Priporočamo:

- elektroinstalacijska dela,
- kovinsko instalacijska,
- vodovodno-instalacijska,
- kovinsko-konstrukcijska,
- kleparska, plesarska, slikarska in steklarska dela

RAZGOVOR NA KEGLJIŠČU

Naše kegljišče ob vhodu poti na Poljane je eno najsoodnejših v Sloveniji. Zgrajeno je po najnovejšem švicarskem avtomatičnem izkustvu in je stalno zasledeno. Tu ni »nezrabiljenega delovnega časa.« Kegljaške ekipe kamniških podjetij in drugih sindikalnih organizacij nenehno vežbajo in tekmujejo med seboj. Po strogem vrstnem redu. Točno je določen urnik treningov in tekmovalnih domačih in gostujočih ekip.

Na kegljišču vlada vzgledna disciplina, nad katero bdi up-

ravnik Tone Berdnik, ki zasleduje potek dogajanja na štirih stezah in usmerja nemoteno izvajanje določil neizprosne urnika.

Vprašali smo upravnika Tone Berdnika, kakšno je trenutno stanje tekmovalnih na kegljišču.

— Kegljišče je odprto od 14. do 23. ure, ob sobotah — nedeljah pa od 9. ure nepretrgano. Seveda tudi v praznikih. Redno trenirajo ekipe 18 kamniških sindikalnih organizacij in ena iz Medvod. Vsak kolektiv ima po več postav.

Tekmovanja so organizirana v okviru dveh občinskih sindikalnih lig. Spored kegljaških srečanj občinske A — lige predvideva 14 kol, sporedno pa se odvijajo tekmovalna v B ligi. Prvi del tekmovalnj bo od končali 25. novembra, drugi del pa bo od 7. decembra do 4. februarja.

Potem je kegljišče dobro izkoriščeno?

— Popolnoma. Nekateri kolektivi imajo tudi ženske ekipe. Za tekmovalna z ekipami izven kamniške občine sta določeni sobota in nedelja.

Tone Berdnik, Celjan, star 68 let (rojen 3. januarja 1908) upokojeni visoko kvalificirani

Tone Berdnik

mehanik in šofer, je 44 let preživel med motornimi vozili. Leta 1927 je prišel za šoferja k podjetju Bistra v Ljubljani in je bil eden prvih voznikov avtobusa po Tuhijski dolini. Začel je v času, ko se je avtobusni promet šele porajal. Leta 1931 je prišel k avtoprometnemu podjetju Peregrin Rode v Kamnik

in je vozil na progah Vransko—Kamnik—Ljubljana in Ljubljana—Novo mesto.

— Tone, že pred vojno si vozil izletnike po Evropi. Kam?

— Kamniško podjetje »Peregrin« je prevzemalo vožnje izletnikov. Vozil sem jih v Budimpešto, Prago, Hamburg, na olimpiado v Berlin, v Pariz, Rim, da omenjam samo najdaljše cilje.

— In po vojni?

— Več let sem delal v delavnicah Avtoprevoznitstva v Kamniku, ki je bilo naslednik »Peregrina«. Po priključitvi k Ljubljana-Transportu sem vozil s kamionom industrijske izdelke inozemskim kupcem.

— Najdaljše proge? Rekord?

— Stockholm, Belgija, Atena... Ves teden pa tudi po deset dni sem bil z doma. Nikoli nisem imel nezgode in tudi bolan nisem bil. Leta 1973 sem s tovornjakom prevozil po inozemstvu 150.000 kilometrov, tudi brez nezgode.

— Pa povej še kak dogodek iz življenja?

— Hudo me je prizadela smrt mojega delodajalca in prijatelja Peregrina Rodeta. Razgret je zvečer 16. avgusta 1932 na kamniškem kopališču skočil v vodo. Bila je že tema. Ko ga ni bilo takoj na površino, sem se dvakrat potopil za njim. Potegnil sem ga mrtvega iz struge. Zadel ga je kap.

— Poznan si tudi kot vnet ribič.

— Že 40 let sem ribič. Po napornih vožnjah je bil to moj najljubši počitek. Največ zadovoljstva sem občutil, ko sem pod Predaljem potegnil iz Bistrice 2,8 kg težko postrv. Ne pomnim, da bi še kdo ujel večjo.

I. Z.

PLANINSKI KOTIČEK

PLEZALNA ŠOLA

Oktober se je začela letošnja plezalna šola, ki bo trajala predvidoma do maja prihodnjega leta. V njej se bodo tečajniki spoznali z zimsko hojo v gore, z osnovami plezanja in gibanja po brezpotnem terenu, z osnovami smučanja in še s celo vrsto za bivanje v naravi potrebnimi znanji, saj predmetnik šole obsega 17 predmetov — od orientacije do prve pomoči, od vremenoslovja do prehrane, nevarnosti v gorah, turnega smučanja itd. Šola ima teoretična predavanja in praktične vaje, poleg tega je pa predvidena vsaki 2 do 3 tedne tura v Kamniške Alpe čez vso zimo. Solo vodi in predavajo izkušeni gorski vodniki in alpinistični inštruktorji. Predavanja so v prostorih Planinskega društva Kamnik vsak četrtek ob 17. uri, če pa je lepo vreme, so pred predavanji še praktične vaje v plezalnem vrtcu v Starem gradu. Prva tura plezalne šole je planirana za 29. november na Kokrško sedlo in Grintovec. Takrat bo gospodarski odsek začel odprti Cojzovo kočjo na Kokrškem sedlu. Vpis v plezalno šolo je še vedno možen.

USPELO PREDAVANJE

V petek, 12. 11., so kamniški trije udeleženci meddrževne katoviško-kamniško-mengeško-domžalske oziroma poljsko-jugoslovanske odprave v Hindukuš, Bauman, Kregar in Volkar, predavali o vzponu na Nošak, ki je bil cilj te odprave. Živo besedo so opisali potovanje in celoten vzpon na hrib, ki je s svojimi 7492 m najvišja točka, ki so jo letos dosegli Jugoslovani, obenem so pa pokazali še okoli 200 lepih barvnih diapozitivov. Tako so nam na privlačen način prikazali enega od največjih dosežkov celotnega letošnjega kamniškega športa. Predavanja, ki je bilo v prostorih nad kavarno, se je udeležilo veliko število ljudi, kar dokazuje, da vlada med Kamničani zanimanje za tovrstno kulturno dejavnost. Zato je bilo to predavanje prvo v seriji predavanj, ki naj bi se enkrat mesečno zvrstila skozi vse leto. Tako pričakujemo, da bomo sredi decembra lahko poslušali predavanje o vzponu ljubljanskih in medvoških alpinistov na Trisul.

USPEŠEN OKTOBER

Kljub temu da sta oktobra dva od najuspešnejših članov našega AO, Gladek Milan in Kregar Dušan, odšla služiti vojaški rok in kljub precej slabemu vremenu je bila bera plezalnih vzponov tega meseca kar lepa. 3. 10. sta Kramar in Pollak preplezala Centralni steber Rzenika, ki je ocenjen s VI. težavnostno stopnjo. 9. 10. sta Marjan Kregar in Pollak potegnili novo smer v severni steni Škarij. Ta smer je rešitev problema, katerega sta že pred leti načela brata Golob, ki sta preplezala spodnjo polovico stene, a pred najtežjim delom sta se umaknila v desno. Tudi Kregarju in Pollaku ni šlo povsem gladko, saj sta se podala v steno že septembra, a sta zaradi pomanjkanja opreme in mraza obrnila. No, oktobra sta smer preplezala v 12 urah od tal do vrha, kar govori o težavnosti smeri, ki je visoka 270 m. Poleg tega so plezali še v Zeleniških špicah, Kalški gori in Koglu.

ALI ŽE IMATE SMUČARSKO IZKAZNICO?

Smučarska zveza Slovenije je z namenom, da bi približala in omogočila smučarski šport čimširšemu krogu občanov, izdala posebno smučarsko izkaznico. Z njo ima lastnik 10 odstotkov popusta na vseh žičnicah v Sloveniji in tudi pri nakupu smučarske opreme, ki je danes vse prej kot poceni.

Smučarsko izkaznico lahko dobi vsak v upravi Smučarskega kluba Kamnik v Zdravstvenem domu. Na to vas opozarja tudi poseben smernik ob Ljubljanski cesti. Pisarna kluba vam je na voljo vsak dan od 17. do 19. ure, izkaznico pa lahko dobite do 15. decembra. Letna članarina za odrasle znaša 150 din, za otroke pa le 60 dinarjev. Vsi lastniki smučarske izkaznice so tudi člani Smučarskega kluba Kamnik in imajo s tem še druge ugodnosti.

—sm

Športni utrinki

SMUČARSKA ŠOLA ZA NAJMLAJŠE

Alpska sekcija Smučarskega kluba Kamnik bo organizirala smučarsko šolo tudi za najmlajše, ki še niso dopolnili sedmega leta. V decembru bo za njih organizirana smučarska telovadba v telovadnici v Mekinjah. Vsak torek in četrtek se bodo najmlajši »na suhem« pripravljali v to prelepo zimsko večerino. Svoje otroke lahko prijavite v upravi Smučarskega kluba Kamnik, ki je v Zdravstvenem domu, vsak dan od 17. do 19. ure ali pa kar v telovadnici Partizana v Mekinjah ob času vadbe.

Poudariti še velja, da se je smučarske večerine lažje in hitreje naučiti le pod strokovnim vodstvom. Vsi starši bodo na smučarski telovadbi lahko zvedeli tudi to in ono o smučarski opremi.

S svojim sodelovanjem v Smučarskem klubu Kamnik boste sodelovali — enega najlepših in najbolj zdravih športov — približali tudi svojim otrokom.

SKAKALNICA NA VELIKI PLANINI

Smučarski klub Kamnik je pričel s pripravami za izgradnjo smučarske skakalnice na Veliki planini ob vlečnici Tiha 8 v Tihi dolini. Skakalnica bi omogočala skoke do 45 m. Izgradnjo bo podprl tudi Viator. Izredno slabe snežne razmere zadnjih let so praktično onemogočile treniranje in skakanje na skakalnici ob Strelški ulici v Kamniku. Z izgradnjo skakalnice na Veliki planini na višini okrog 1500 m pa bi podaljšali skakalno sezono za nekaj mesecev. Po načrtu bo potrebno nasuti okrog 170 kubičnih m ter izkopati 88 kubičnih m materiala. Zaletišče bo dolgo 33,5 m s 30% naklonom. Zemeljska dela bodo člani smučarskega kluba opravili s prostovoljnim delom. Skakalnica bo popestrila možnosti rekreacije in bo prispevala k bogatejšemu športnemu življenju.

Želja skakalcev je, da bi pričeli z izgradnjo že letošnje leto, tako da bi lahko trenirali že v tej sezoni. KF

KEGLJANJE

V začetku meseca se je začelo tekmovalje v občinski ligi za ženske 3x100 lučajev. Sodeluje 7 ekip iz 10 kamniških podjetij (Titan, Utok, Stol, Kočna, Svilanit, skupščina občine in sestavljena ekipa Svit, Graditelj, KIK).

Letos prvič ženske tekmujejo po ligaškem tekmovalju. Tekmovalje se odvijajo na kegljišču »Planinka« Kamnik.

REZULTATI — I. kolo: Graditelj, KIK, Svit : Titan 1103:1087, Utok : Svilanit 975:1, Kočna : Stol 948:1103; II. kolo: Svilanit : Graditelj, KIK, Svit 1076:1081, skupščina občine : Utok 999:948; III. kolo (še ni popočeno): Stol : skupščina občine 1090:1022, Utok : KIK, Graditelj, Svit 982:1161.

Trenutno je v vodstvu kombinirana ekipa KIK, Graditelj, Svit.

S. KRMAVNAR

SINDIKALNO PRVENSTVO V PLAVANJU

Komisija za šport pri občinskem sindikalnem svetu je tudi letos ob pomoči kamniškega plavalnega kluba organizirala sindikalno tekmovalje v plavanju, ki se ga je udeležilo 19 plavalcev in 3 plavalke iz 4 OZD v občini. Vzrok tako majhni udeležbi je brez dvoma vreme, saj je bilo prvenstvo konec avgusta, ki je bil letos še izjemno moker in zanimanje za vodne športe se je tako bistveno zmanjšalo.

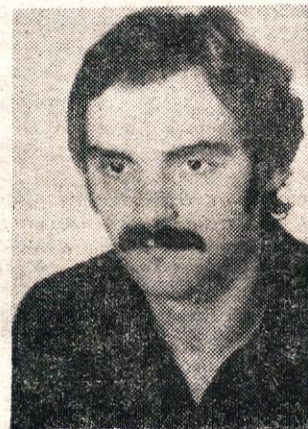
Kljub slabemu vremenu so bili maloštevilni gledalci priče zanimivim obračunom v kamniškem bazenu. Rezultati, ki so bili doseženi resda niso vrhunski, toda lahko rečemo, da so kar na visoki ravni rekreativnih tekmovalj, kakršno je pač sindikalno prvenstvo. Razveseljivo je, da je vsako leto več mladih, ki se zaposlujejo v kamniških delovnih organizacijah, ki s svojo prisotnostjo na tekmovalju dajo vedeti, da kamniško plavanje kljub vsemu ne zamira, saj večina izmed njih izhaja iz plavalnega kluba, ki ima najboljšo republiško vrsto v vaterpolu (z izjemo Kranjčanov, seveda). Vse discipline so bile le 50 metrske in morda bi veljalo naslednje leto razmišljati o daljših programih, nekakšnem sindikalnem maratonu, ki bi brez dvoma pritegnil tekmovalce in gledalce. Seveda naj takoj omenim, da so rezultati šele drugotnega pomena, še bolj kot kjerkoli drugje velja tu načelo, da je pomembno sodelovati.

Rezultati, ženske 50 m, prosto: 1. Anica Okorn (Stol) 0:58,4, 2. Anica Korbar (Stol) 1:01,0, 3. Marinka Perčič (Stol) 1:12,5; moški nad 40 let: 1. Andrej Goršič (Graditelj) 0:32,1, 2. Franc Kramar (Stol) 0:55,0; moški od 30—40 let, 50 m prsno: 1. Stane Šnabl (Titan) 0:41,5, 2. Jože Okorn (Stol) 0:42,5; 50 m prosto: 1. Stane Šnabl (Titan) 0:33,5, 2. Viktor Prosen (Titan) 0:38,5, 3. Jože Okorn (Stol) 0:41,3; moški do 30 let, 50 m prsno: 1. Dare Homar (Titan) 0:39,0, 2. Mitja Redja (Stol) 0:39,5, 3.—4. Marjan Osenar (Titan) in Pibernik (Titan) 0:41,7; 50 m prosto: 1. Dare Homar (Titan) 0:31,0, 2. Roman Pogačar (Titan) 0:32,2, 3. Janez Ručmah (Alprem).

Vsi prvouvrščeni so dobili zlate, srebrne in bronaste medalje, najuspešnejša tekmovalca pa sta bila pri moških do 30 let Dare Homar in pri moških od 30 do 40 let znani kamniški plavalni delavec in bivši aktivni plavalec Stane Šnabl.

Prireditve je bila dobro organizirana, upati je le, da bo naslednje leto boljše vreme omogočilo, da bo čimveč članov delovnih organizacij pomerilo svoje moči na kamniškem kopališču.

jok-

Dušan
Mraku
v spomin

Listje je obarvalo krošnje dreves in poti pod njimi. V mokri sivini tistega oktobrskega dne smo se poslovili od tebe — cvelje je zagrnilo krsto in prazni, neskončno prazni smo molče in sklonjenih glav ostali sami pod orumenelimi kostanji...

Z nami si bil od začetka. Bil si naš igralec, prijatelj. Bil si naš Dule. Od prvih negotovih korakov, ki si jih napravil na asfaltu pod koši, do nepogrešljivega igralca, ki je odhajal v slačilnico z dresom, premočenim od znoja. Na vsaki tekmi, treningu si pokazal, kako se je treba boriti. Poln mladostne zagnanosti si delil z nami veselje do zmage in grenkobo poraza. Tóda poraza nisi priznal...

Bilo je letos, junija, v Logatcu. Igrali smo kvalifikacijsko tekmo za vstop v regionalno ligo. Vedeli smo, da bo težko brez tebe. Vedeli smo, da si bolan, da ležiš doma z visoko temperaturo. Toda tik pred tekmo si prišel. Zavil v šal in v kučmi si prinesel upanje med nas. In up ni bil zaman. Premagali smo nasprotnika, ki se ni mogel upirati tvoji zagnanosti. Ko smo se na koncu veselili zmage, si se umaknil, zavil v svoj šal in kučmo ter odšel v poletni dan...

V tem jesenskem popoldnevu vemo, da te ne bo več. Iskal si srečo, nisi je našel...

V zmečkani pločevini, tri dni po 26. rojstnem dnevu, so ugasile sanje, ugasnilo je mlado srce. Tvoje srce, Dule. In zato nam je tako hudo.

Tvoji športni prijatelji!

KAMNIŠKI OBČAN

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo SZDL občine KAMNIK — Ureja uredniški odbor — glavni in odgovorni urednik TOMAZ JANČAR — tehnični urednik CIRIL ROMŠAK — Izhaja enkrat mesečno — Uredništvo in uprava — Občinska konferenca SZDL Kamnik. Titov trg 1/II, telefon 831-315 — tekoči račun 50140-678-57156 — Tiska ČZP Delo v Ljubljani.